# IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2025/45

## z dne 8. januarja 2025

## o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

### 1. POSTOPEK

#### 1.1. Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 13. novembra 2023 na podlagi člena 5 Uredbe (EU) 2016/1036 (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: zadevna država ali LRK). Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]) (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku).

(2) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 29. septembra 2023 vložila koalicija za ponovno vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev v sektorju EU za opremo za mobilni dostop (v nadaljnjem besedilu: CMAE ali pritožnik). Pritožba je bila vložena v imenu industrije opreme za mobilni dostop v Uniji v smislu člena 5(4) osnovne uredbe. Pritožba je vsebovala dokaze o dampingu in škodi, ki je zaradi njega nastala, kar je zadostovalo za začetek preiskave.

(3) Komisija je 27. marca 2024 začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske. Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije* ([3]).

#### 1.2. Registracija

(4) Pritožnik je 15. januarja 2024 in 12. marca 2024 vložil zahtevek za registracijo uvoza opreme za mobilni dostop s poreklom iz LRK v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe.

(5) Komisija je z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/1450 z dne 23. maja 2024 ([4]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o registraciji) uvedla obvezno registracijo uvoza opreme za mobilni dostop s poreklom iz LRK.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C, 2023/783, 13.11.2023, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj.
([3]) Obvestilo o začetku protisubvencijskega postopka za uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C, 2024/2362, 27.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2362/oj.
([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2024/1450 z dne 23. maja 2024 o obvezni registraciji uvoza opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L, 2024/1450, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj.

### 1.3. **Začasni ukrepi**

(6) Komisija je v skladu s členom 19a osnovne uredbe 14. junija 2024 stranem predložila povzetek predlaganih dajatev in podrobne informacije o izračunu stopenj dampinga in stopenj, ki zadostujejo za odpravo škode, povzročene industriji Unije. Zainteresirane strani so bile pozvane, naj v treh delovnih dneh predložijo pripombe glede točnosti izračunov. Pripombe so bile po potrebi obravnavane.

(7) Komisija je 12. julija 2024 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/1915 z dne 11. julija 2024 ([5]) (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasne protidampinške dajatve na uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz LRK.

### 1.4. **Nadaljnji postopek**

(8) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so vlada Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: kitajska vlada), pritožnik, kitajska gospodarska zbornica za uvoz in izvoz strojev in električnih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: zbornica CCCME) ([6]), proizvajalci izvozniki Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: Sinoboom), Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: JLG), Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: Terex) in Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: Dingli), uporabnik Construct Machines S.R.L. in trgovec Norbert Wienold GmbH v roku iz člena 2(1) začasne uredbe predložili pisna stališča glede začasnih ugotovitev.

(9) Pritožnik se je poleg pripomb o začasnih ukrepih skliceval na uvodno izjavo 343 začasne uredbe, v kateri je Komisija začasno sklenila, da pogoji za uporabo člena 7(2a) niso izpolnjeni. Od Komisije je zahteval, naj pred dokončnim razkritjem dodatno razkrije ugotovitve o uporabi pravila nižje dajatve. Trdil je, da je bila uporaba pravila nižje dajatve bistveni element, ki je zelo vplival na proizvajalce in izvoznike Unije, ter da je Komisija s tem, da ni razkrila podrobnih ugotovitev, pritožniku onemogočila, da bi predložil dodatne dokaze, in kršila njegovo pravico do obrambe.

(10) Komisija je ugotovila, da zgodnje razkritje njenih ugotovitev pritožniku o uporabi pravila nižje dajatve ni bilo upravičeno, saj bi se tako razlikovalo med zainteresiranimi stranmi. Zaradi zgodnjega razkritja iste zadeve vsem zainteresiranim stranem bi se diskriminatorno obravnavali pomisleki, ki so jih izrazile različne strani, in omogočili drugi zahtevki za zgodnje razkritje, desetdnevni rok za predložitev pripomb o dokončnem razkritju pa je predpisan z uredbo (člen 20(5) osnovne uredbe) ([7]). S tem ko so bili v dokumentu o dokončnem razkritju navedeni razlogi, na podlagi katerih je bilo sklenjeno, da pogoji iz člena 7(2a) niso izpolnjeni, ter s tem ko so bili pritožnik in vse zainteresirane strani pozvane, naj predložijo pripombe na te ugotovitve, so bile spoštovane pravice vseh strani do obrambe.

(11) Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale. Zaslišanja so potekala s pritožnikom, zbornico CCCME ter družbami Sinoboom, JLG, Terex in Dingli. Družba Sinoboom je 10. junija 2024 pooblaščencu za zaslišanje predložila zahtevo za zaslišanje. Zahteva je bila umaknjena 18. junija 2024 zaradi podobnega zaslišanja, ki ga je organizirala skupina, ki se ukvarja z zadevo. Družba Sinoboom je bila obveščena, da ima pravico obrniti se na pooblaščenca za zaslišanje, če se na sestanku s skupino, ki se ukvarja z zadevo, ne bi našla zadovoljiva rešitev. Zaslišanja so potekala 29. avgusta 2024 z družbo Dingli, 5. septembra 2024 z zbornico CCCME in družbo Terex, 6. septembra 2024 z družbo JLG in 9. septembra 2024 z družbo Sinoboom.

([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2024/1915 z dne 11. julija 2024 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L, 2024/1915, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj.

([6]) Zbornica CCCME je bila s pooblastilom pooblaščena, da v tej preiskavi zastopa osem proizvajalcev izvoznikov.

([7]) Glej opombo 1.

(12) Komisija je nadaljevala zbiranje in preverjanje vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za dokončne ugotovitve. Pri dokončnih ugotovitvah je upoštevala pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, in po potrebi popravila svoje začasne ugotovitve.

(13) Komisija je vse zainteresirane strani obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz LRK (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.

(14) Stranem, ki so zahtevale zaslišanje, je bila odobrena tudi ta možnost. Zaslišanja so potekala 15. novembra 2024 z družbo Dingli in pritožnikom ter 19. novembra 2024 z družbama JLG in Terex.

(15) Komisija je po pripombah na dokončno razkritje revidirala dokončno protidampinško dajatev, ki se uporablja za družbo Dingli, druge sodelujoče družbe iz Priloge in vse druge družbe. Osnovni izračuni dampinga so bili ponovno razkriti in družbi Dingli je bila dana možnost, da predloži pripombe. Tudi druge zainteresirane strani so imele možnost, da predložijo pripombe glede na novo izračunanih dokončnih protidampinških dajatev. Prejete niso bile nobene dodatne pripombe, ki bi spremenile ugotovitve Komisije.

### 1.5. **Trditve v zvezi z začetkom preiskave**

(16) Zbornica CCCME je po začasnem razkritju izpodbijala ugotovitve Komisije iz uvodne izjave 14 začasne uredbe, da ta zbornica v svojem imenu ni imela pravice do obrambe. Ponovila je pripombe, ki so bile obravnavane že v uvodni izjavi 14 začasne uredbe, in dodala, da mora Komisija, če zavrne status zainteresirane strani zbornice CCCME, zavrniti tudi status zainteresirane strani koalicije CMAE.

(17) Komisija je potrdila ugotovitve in sklepe iz uvodne izjave 14 začasne uredbe, vendar je pojasnila, da se je zbornica CCCME štela za zainteresirano stran, kolikor je zastopala proizvajalce izvoznike, ki so jo za to pooblastili. V tem smislu se status zbornice CCCME ni razlikoval od statusa koalicije CMAE.

### 1.6. **Vzorčenje**

(18) Ker ni bilo pripomb glede vzorčenja proizvajalcev Unije, uvoznikov in proizvajalcev izvoznikov, je Komisija potrdila uvodne izjave 16 do 23 začasne uredbe.

### 1.7. **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(19) Kot je navedeno v oddelku 1.6 začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. oktobra 2022 do 30. septembra 2023 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave). Preučitev trendov, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2020 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

## 2. **ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK**

### 2.1. **Izdelek v preiskavi**

(20) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 33 in 34 začasne uredbe, je izdelek v preiskavi oprema za mobilni dostop, namenjena za dviganje oseb, samovozna, z delovno višino najmanj šest metrov ali več, in predhodno sestavljeni deli ali za sestavljanje pripravljeni deli, razen posameznih sestavnih delov, če so predloženi ločeno, in razen opreme za dviganje oseb, nameščene na vozila iz poglavij 86 in 87 harmoniziranega sistema (v nadaljnjem besedilu: izdelek v preiskavi), ki se trenutno uvršča pod oznake KN ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 in ex 8431 39 00 (oznake TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 in 8431 39 00 10).

(21) Obseg izdelka vključuje stroje, ki se uporabljajo za dviganje oseb za najrazličnejše namene, in dvigala z zgibno roko, dvigala s teleskopsko roko, škarjasta dvigala in navpična stebrna dvigala.

(22) Predhodno sestavljeni deli ali za sestavljanje pripravljeni deli spadajo zlasti v štiri kategorije: (1) okvir, (2) vrtljiva glava ali vrtljive plošče, (3) ploščad ali košare in (4) dvižni mehanizem za opremo za mobilni dostop. Dvižni mehanizem vključuje roke (teleskopske in/ali zgibne, s pomoli ali brez njih) za dvigala s teleskopsko roko, dvigala z zgibno roko ali navpična stebrna dvigala in škarjaste roke za škarjasta dvigala. Ne vključuje posameznih sestavnih delov, če so predloženi ločeno.

### 2.2. **Zadevni izdelek**

(23) Kot je navedeno v uvodni izjavi 35 začasne uredbe, je zadevni izdelek oprema za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek).

### 2.3. **Podobni izdelek**

(24) Komisija je v uvodnih izjavah 36 in 37 začasne uredbe zato sklenila, da so zadevni izdelek, izdelek, ki se proizvaja in prodaja na domačem trgu LRK, in izdelek v preiskavi, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije, podobni izdelki v smislu člena 1(4) osnovne uredbe. V zvezi s tem sklepom ni prejela nobenih pripomb.

### 2.4. **Trditve glede obsega izdelka**

(25) Zbornica CCCME in proizvajalec izvoznik Sinoboom sta predložila pripombe glede obsegu izdelka. Pritožnik je v odgovoru na njune pripombe navedel, da bi moral obseg izdelka ostati nespremenjen.

#### 2.4.1. *Zahteva za izključitev električne opreme za mobilni dostop*

(26) Zbornica CCCME se ni strinjala s tem, da je Komisija zavrnila zahtevo, povzeto v uvodnih izjavah 45 in 46 začasne uredbe, da se električna in hibridna oprema za mobilni dostop izključita iz obsega izdelka. Ponovila je, da imata konvencionalna in električna ali hibridna oprema za mobilni dostop jasne in očitne različne fizikalne in tehnične značilnosti. Zbornica CCCME je tudi ponovila, da imata ti dve kategoriji opreme za mobilni dostop v osnovi različne mehanske sestavne dele, da uporabljata drugačen pogon ter da se njune tehnične funkcije in uporaba razlikujejo. Poleg tega je trdila, da jih uporabljajo različne industrijske panoge, kot so gradbeništvo, vzdrževanje, skladiščenje ali proizvodnja. Zbornica CCCME je navedla primer dizelskih škarjastih dvigal, ki se po njenem mnenju običajno uporabljajo kot zunanja oprema, saj imajo taki stroji večje motorje, pnevmatike in okvirje, zato se lahko zlahka premikajo po neravnem terenu. Električna škarjasta dvigala pa se po njenem mnenju uporabljajo kot notranja oprema, saj so manjša, okretnejša in imajo manj moči, zato so primernejša za uporabo v tesnih in ozkih prostorih. Zato je zbornica CCCME menila, da ti dve kategoriji nimata enakih bistvenih značilnosti in nista homogena izdelka.

(27) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju ponovila trditev o razliki med konvencionalnimi in električnimi vrstami opreme za mobilni dostop. Trdila je, da je stališče Komisije, da „bi se lahko“ električna oprema za mobilni dostop postopoma začela uporabljati v okoljih ali industrijah, v katerih se je prej uporabljala oprema za mobilni dostop s konvencionalnim pogonom, špekulativno. Trdila je tudi, da je industrija Unije sama izrecno priznala, da je bistvena razlika med obema kategorijama izdelkov v pogonskem motorju, ki določa pogoje uporabe, pri čemer so zgorevalni motorji namenjeni za uporabo na razgibanem terenu na prostem, električni motorji pa za industrijsko uporabo v notranjih prostorih. Zbornica CCCME je nadalje trdila, da trditev ni pomembna za obdobje preiskave, saj se nanaša na prihodnost. Zato je trdila, da je bil obseg izdelka od začetka napačno opredeljen, zaradi česar so bile ugotovitve o škodi na podlagi napačne opredelitve izdelka vprašljive.

(28) Komisija je ugotovila, da zbornica CCCME ni predložila dodatnih argumentov ali dokazov, ki bi upravičili izključitev električne opreme za mobilni dostop. Zato je, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 45 in 46 začasne uredbe, trdila, da imata obe kategoriji (konvencionalna in električna ali hibridna oprema za mobilni dostop) enake bistvene značilnosti in da je bilo upravičeno, da sta bili obe vključeni v obseg izdelka. Komisija je nadalje ugotovila, da se trg opreme za mobilni dostop nenehno razvija in da bi se lahko ob upoštevanju med drugim okoljskih pomislekov električna oprema za mobilni dostop postopoma začela uporabljati v okoljih ali industrijskih panogah, v katerih se je prej uporabljala oprema za mobilni dostop s konvencionalnim pogonom. Zato ne bi bilo smiselno, da bi iz obsega izdelka izključili električno opremo za mobilni dostop, in sicer med drugim zato, ker se je že v obdobju preiskave uporabljala predvsem v notranjih prostorih. Kar je še pomembneje, imata električna in konvencionalna oprema za mobilni dostop, ne glede na to, ali se oprema za mobilni dostop uporablja v notranjih prostorih ali na prostem, enake osnovne glavne značilnosti in uporabo ter obe spadata v opredelitev zadevnega izdelka. Zato je Komisija trdila, da je bil obseg izdelka pravilno opredeljen.

2.4.2. *Zahteva za izključitev opreme za mobilni dostop z delovno višino 28 metrov in več*

(29) Zbornica CCCME je kot odgovor na začasne ugotovitve, ki jih je ponovila po dokončnem razkritju, prav tako trdila, da je njena zahteva za izključitev hibridne ali električne opreme za mobilni dostop z delovno višino 28 metrov in več, ki je ni proizvedla industrija Unije, v nasprotju z izjavami Komisije utemeljena. Poleg tega je menila, da dejstvo, ki ga je navedla Komisija, in sicer, da bi se ta oprema za mobilni dostop lahko proizvajala v prihodnosti, ni pomembno, ker bi bile ugotovitve o škodi izkrivljene, če se ta oprema v obravnavanem obdobju ne bi uvažala, saj te vrste opreme industriji Unije ne bi mogle škodovati. Zbornica CCCME je trdila, da lahko družba Dinolift in skupina Manitou proizvajata le opremo za mobilni dostop z delovno višino do 28 metrov.

(30) Komisija je menila, da je v informacijah na spletni strani družbe Dinolift in v letnem poročilu skupine Manitou dejansko navedeno, da lahko družba in skupina proizvedeta opremo za mobilni dostop z delovno višino do 28 metrov. Vendar to ni dokazovalo, da ta proizvajalca ali drugi proizvajalci na trgu v primeru povpraševanja opreme za mobilni dostop z delovno višino nad 28 metrov sploh ne bi mogli proizvajati ali da je ne bi začeli proizvajati v bližnji prihodnosti. Zato iz dejstva, da so se nekatere vrste izdelka proizvajale manj, kot je Komisija že upoštevala v uvodni izjavi 337 začasne uredbe, ni bilo mogoče sklepati, da te vrste izdelkov niso konkurirale uvozu iz Kitajske, temveč je šlo za učinek dampinškega uvoza ali majhnega povpraševanja po teh vrstah izdelkov. Poleg tega je Komisija menila, da dejstvo, da vzorčeni proizvajalci Unije v obdobju preiskave niso prodajali vseh vrst izdelkov, ki obstajajo na trgu, ali da proizvajalci Unije nekaterih vrst izdelkov v obdobju preiskave sploh niso prodajali, ni vplivalo na splošne sklepe o škodi, povzročeni industriji Unije. – Komisija je zato še naprej trdila, da ni razloga, da bi katero koli vrsto izdelka izključili iz obsega izdelka, in vztrajala pri sklepih iz uvodne izjave 47 začasne uredbe.

2.4.3. *Zahteva za izključitev delov opreme za mobilni dostop in, če se ne izključi, njihova navedba v izvedbenem delu uredbe*

(31) Zbornica CCCME je kot odgovor na začasne ugotovitve in po dokončnem razkritju ponovila, da je bila vključitev predhodno sestavljenih delov ali za sestavljanje pripravljenih delov neupravičena – v Uniji namreč ni prostega trga za dele opreme za mobilni dostop, zato kitajski uvoz podobnega izdelka proizvajalcem delov opreme za mobilni dostop v Uniji ne bi mogel povzročiti znatne škode, če bi ta sploh nastala. Prav tako je zahtevala, naj Komisija v opredelitvi obsega izdelka v izvedbenem delu ukrepov izrecno navede zadevne dele (tj. okvir, vrtljivo ploščo, dvižni mehanizem in ploščad), da se zagotovi doslednost izvajanja in prepreči zmeda glede obsega.

(32) Komisija je ugotovila, da zbornica CCCME ni predložila dodatnih utemeljenih argumentov za izključitev delov. Zato je vztrajala pri svojih sklepih iz uvodne izjave 52 začasne uredbe, da je treba dele ohraniti v obsegu izdelka.

(33) Komisija je po drugi strani menila, da je zahteva zbornice CCCME, da se v opredelitvi obsega izdelka v izvedbenem delu ukrepov izrecno navedejo deli, upravičena, in je v skladu s tem prilagodila izvedbeni del uredbe.

2.4.4. *Zahteva za izključitev dvižnih košar – pajkov (spider lifts)*

(34) Proizvajalec izvoznik Sinoboom je zahteval, da se dvižne košare – pajki izključijo iz obsega izdelka. Trdil je, da je dvižna košara – pajek zelo posebna vrsta opreme za mobilni dostop, ki ima v primerjavi z drugimi vrstami opreme za mobilni dostop ozka vrata za dostop ter nižja težo in stični tlak na podlago. Trdil je, da se lahko taka dvižna košara uporablja na različnih terenih in v različnih pogojih, edinstvena pa je zato, ker se prilega ozkim prostorom, zaradi česar je še posebej uporabna za notranje prostore, kot so nakupovalna središča, stadioni, železniške postaje, hoteli in letališča. Družba Sinoboom je trdila tudi, da v Uniji proizvedejo zelo malo tovrstnih dvigal. Zaradi vsega tega je menila, da dvižne košare – pajki iz Kitajske ne konkurirajo dvižnim košaram – pajkom, proizvedenim v Uniji, in da bi uvedba dajatev na njihov uvoz škodila uvoznikom, uporabnikom nižje v prodajni verigi in potrošnikom.

(35) Komisija je menila, da zahteva ni bila utemeljena. Dvižne košare – pajki so imele kljub posebnostim enake bistvene značilnosti kot druge vrste opreme za mobilni dostop. Družba Sinoboom je sama poudarila, da obstajata dva proizvajalca dvižnih košar – pajkov, iz česar je razvidno, da se v Uniji proizvajajo. Dvižni mehanizem, oblika ali možnost prileganja ozkim prostorom niso spremenili njihove uporabe, ki je delavcem omogočiti varno delo na višini. Zato so dvižne košare – pajki, uvožene iz Kitajske, konkurirale dvižnim košaram – pajkom, proizvedenim v Uniji. Trditev, da proizvodnja v Uniji ni mogla zadostiti povpraševanju, ni bila podprta z nobenimi dokazi. Tudi če bi bilo tako, dejstvo, da industrija Unije ne more zadostiti povpraševanju, ni ustrezno merilo za izključitev vrste izdelka iz obsega izdelka; cilj uvedbe dajatev je bil zagotoviti, da se oprema za mobilni dostop uvaža po pošteni ceni, ne pa preprečiti uvoz teh dvižnih košar – pajkov ali druge opreme za mobilni dostop. Komisija je zato trditev zavrnila.

2.4.5. *Sklep o obsegu izdelka*

(36) Komisija se je glede na navedene razloge odločila, da ohrani sklepe iz uvodne izjave 52 začasne uredbe.

## 3. **DAMPING**

(37) Komisija je po začasnem razkritju prejela pripombe kitajske vlade, družb Dingli, Terex, JLG in Sinoboom ter zbornice CCCME glede začasnih ugotovitev o dampingu.

### 3.1. **Postopek za določitev normalne vrednosti na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe**

(38) Zbornica CCCME in družba Sinoboom sta podvomili v odločitev Komisije, da ploščadi, vgrajene v tovornjake, izbere za izdelek, ki je v isti splošni kategoriji kot oprema za mobilni dostop. Zbornica CCCME je trdila, da zavrnitev malezijskega proizvajalca žerjavov kot primernega vira za določitev referenčnih vrednosti neizkrivljenih prodajnih, splošnih in upravnih stroškov (v nadaljnjem besedilu: PSU-stroškov) in dobička ni bila utemeljena. Obe navedeni zainteresirani strani sta opozorili na pomembne razlike med mobilnimi ploščadmi, vgrajenimi v tovornjake, in opremo za mobilni dostop, pri čemer sta trdili, da se njihove tehnične lastnosti in proizvodni postopek razlikujejo od tehničnih lastnosti in proizvodnega postopka opreme za mobilni dostop, kar močno vpliva na njene stroške proizvodnje.

(39) Zbornica CCCME je trdila, da če bi Komisija izbrala Brazilijo, bi bilo treba kot ustrezen vir za določitev referenčnih vrednosti neizkrivljenih PSU-stroškov in dobička izbrati drugega proizvajalca dvižne opreme, ne pa družbe Madal Palfinger S.A. (v nadaljnjem besedilu: Madal Palfinger). Družba Sinoboom je kot alternativnega brazilskega proizvajalca predlagala proizvajalca mobilnih in goseničnih žerjavov.

(40) Niti Komisija niti zainteresirane strani niso mogle opredeliti države s podobno stopnjo gospodarskega razvoja kot Kitajska, v kateri se je proizvajala oprema za mobilni dostop. Komisija je zato na podlagi opredeljujočih značilnosti izdelka v preiskavi izbrala izdelek, ki spada v isto splošno kategorijo kot oprema za mobilni dostop, kot je navedeno v oddelku 2 obvestila o začetku ([8]), in sicer dvižno opremo, ki je mobilna, samovozna in se uporablja za dviganje

([8]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C, 2023/783, 13.11.2023, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj.

oseb. Komisija je zato izključila statične žerjave, ki se uporabljajo za ravnanje z materialom. Kar zadeva mobilne gosenične žerjave, opredelitev izdelka v preiskavi izrecno izključuje žerjave za ravnanje z materialom ([9]), zato jih ni mogoče šteti za izdelek iz iste splošne kategorije kot opremo za mobilni dostop.

(41) Mobilne ploščadi, vgrajene v tovornjake, so očitno mobilne in se uporabljajo predvsem za dviganje oseb. Edina razlika v primerjavi z opremo za mobilni dostop je njihov pogonski mehanizem, ki je v primeru zadnjenavedene vgrajen, medtem ko ga mobilnim ploščadim, vgrajenim v tovornjake, zagotavlja vozilo. Komisija je v drugem obvestilu o proizvodnih dejavnikih (v nadaljnjem besedilu: drugo obvestilo) ponovno potrdila ugotovitev, da so mobilne ploščadi, vgrajene v tovornjake, zaradi podobnih značilnosti in uporabe, proizvodnega postopka in vhodnega materiala v isti splošni kategoriji kot oprema za mobilni dostop. Razlike, ki sta jih navedli zbornica CCCMA in družba Sinoboom, niso bile take, da bi ovrgle temeljne podobnosti pri opredeljujočih značilnostih obeh izdelkov. Trditev je bila zavrnjena.

(42) Zainteresirane strani niso predlagale nobenega proizvajalca mobilnih ploščadi, vgrajenih v tovornjake, kot primernega vira za določitev referenčnih vrednosti neizkrivljenih PSU-stroškov in dobička. Zato je bila družba Madal Palfinger, proizvajalka v Braziliji, ki jo je Komisija opredelila v drugem obvestilu, edina družba, ki se je upoštevala pri nadaljnji analizi.

(43) Zbornica CCCME in družba Sinoboom sta trdili, da računovodskih izkazov družbe Madal Palfinger ni mogoče šteti za zanesljive za namene konstruiranja normalne vrednosti, saj je v lasti podjetja s sedežem v EU (Avstrija) in saj nekatere transakcije, zajete v njih, niso bile izvedene v običajnem poteku trgovine. Sklicevali sta se na pojasnila k računovodskim izkazom družbe Madal Palfinger za leto 2023, ki vsebujejo izjavo, da so „težke gospodarske in politične razmere v Latinski Ameriki vplivale tudi na proizvodnjo. Zmogljivost je bila ustrezno prilagojena, zlasti v Braziliji. Razširjena so bila notranja dobavna razmerja s proizvodnimi obrati v ZDA in postopek standardizacije […]“ ([10]).

(44) Komisija je ugotovila, da zanesljivost transakcij v računovodskih izkazih družbe Madal Palfinger za namene konstruiranja normalne vrednosti ni bila ogrožena zaradi prilagoditve zmogljivosti znotraj skupine Palfinger, navedene v pojasnilih k njenim finančnim računovodskim izkazom za leto 2023, saj je z vidika prodaje, splošnih stroškov in dobička velika večina transakcij te družbe na domačem in mednarodnem trgu ostala zanesljiva.

(45) Komisija je ponovno potrdila sklep iz uvodne izjave 197 začasne uredbe, da lastništvo družbe Madal Palfinger za preiskavo ni bilo pomembno. Finančni podatki družbe Madal Palfinger izražajo prodajne transakcije brazilskega proizvajalca in ne njegovega evropskega lastnika.

(46) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju ponovila trditve v zvezi z nezanesljivostjo računovodskih izkazov družbe Madal Palfinger zaradi transakcij znotraj skupine. Poleg tega je zbornica CCCME navedla izjavo iz poročila skupine Palfinger za leto 2023 ([11]), ki se namesto na Brazilijo nanaša na Argentino ([12]). Te trditve so bile obravnavane že v uvodnih izjavah 44 in 45.

(47) Zato je bil sklep iz uvodne izjave 58 začasne uredbe potrjen.

### 3.2. **Normalna vrednost**

#### 3.2.1. *Obstoj znatnih izkrivljanj*

(48) Podrobnosti o obstoju znatnih izkrivljanj so bile navedene v oddelku 3.3 začasne uredbe.

([9]) „Izdelek v tej preiskavi je oprema za mobilni dostop, namenjena za dviganje oseb …,“ oddelek 2, prav tam.

([10]) Glej str. 28 letnih računovodskih izkazov družbe Madal Palfinger za leto 2023, https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf.

([11]) Prav tam. Palfinger | Letno poročilo 2023 | Prenosi so na voljo na povezavi: https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads.

([12]) Prav tam, str. 28: „Razširjena so bila notranja dobavna razmerja s proizvodnimi obrati v ZDA, postopek standardizacije in optimizacije proizvodnje **v tovarni Rio Tercero v Argentini** pa se je nadaljeval.“ Poudarek je dodan.

(49) Ob uvedbi začasnih dajatev je kitajska vlada 29. julija 2024 predložila sklop pripomb, v katerih je trdila, da: (i) so v poročilu pomanjkljivosti; (ii) člen 2(6a) osnovne uredbe ni skladen s protidampinškim sporazumom STO; (iii) preiskovalne prakse Komisije na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe niso v skladu s pravom STO in (iv) bi morala Komisija celovito preučiti, ali obstajajo izkrivljanja na trgu reprezentativne države in njenem trgu. Istega dne je zbornica CCCME predložila pripombe, v skladu s katerimi: (i) člen 2(6a) osnovne uredbe ni združljiv s sporazumi STO in sklepi Organa za reševanje sporov Svetovne trgovinske organizacije v sporu Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Argentine ([13]) ter (ii) v sektorju opreme za mobilni dostop na Kitajskem ni znatnih izkrivljanj v smislu člena 2(6a), točka (b), osnovne uredbe.

(50) Kitajska vlada je zlasti trdila, da se v posodobljenem poročilu ohranja težava iz poročila, in sicer s tem, da se tržno gospodarstvo Kitajske še naprej ocenjuje subjektivno, enostransko in nepravilno. Kitajska vlada meni, da je tako zlasti zato, ker: (a) je Kitajska vzpostavila socialistično tržno gospodarstvo v skladu s svojimi posebnimi razmerami, njeno socialistično tržno gospodarstvo pa se nenehno izboljšuje in razvija, pri čemer ima trg odločilno vlogo pri dodeljevanju sredstev, kitajska vlada pa ima večjo vlogo pri popolnem spodbujanju vitalnosti gospodarstva. Ne obstaja samo en model tržnega gospodarstva, pač pa bi moralo biti tržno gospodarstvo neločljivo povezano z zgodovino, kulturo in dejanskimi razmerami v vsaki državi; (b) vsebina posodobljenega poročila je nepravilna, enostranska in močno odstopa od objektivne realnosti, pri čemer se legitimne konkurenčne prednosti kitajskih industrijskih panog in običajne institucionalne razlike med Kitajsko in Evropo uporabljajo kot podlaga za ugotavljanje, ali obstaja znatno izkrivljanje trga, vprašanje, ali v EU obstaja znatno izkrivljanje trga, pa se sploh ne obravnava; (c) Komisija je izdala le delovna dokumenta služb Komisije o Kitajski in Rusiji, kar vzbuja sum, da je to posledica političnih premislekov, zaradi česar se pojavljajo pomisleki glede obravnave po načelu države z največjimi ugodnostmi; (d) Komisija sprejema trditve domačih industrijskih panog o znatnem izkrivljanju, pri čemer kot glavni dokaz uporablja (posodobljeno) poročilo, s čimer industrijskim panogam EU zagotavlja prednosti. Komisija se na podlagi poročila odloči, da začne zadeve, izvede preiskave in sprejme sklepe, zaradi česar ugodneje obravnava dokaze, ki jih predložijo industrijske panoge EU, kar je praksa, ki ni v skladu s temeljnima pravnima načeloma poštenosti in pravičnosti.

(51) Komisija se s tem ni strinjala. Ker so kitajske zgodovinske in kulturne posebnosti dejansko precej zunaj okvira analize znatnih izkrivljanj v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe, se posodobljeno poročilo – ki je celovit dokument, ki temelji na obsežnih objektivnih dokazih, ki zajemajo tudi zakonodajo, predpise in druge uradne dokumente politike, ki so jih objavili kitajski organi, poročila tretjih strani, ki so jih pripravile mednarodne organizacije, akademske študije in strokovne članke ter druge zanesljive neodvisne vire – osredotoča na primere, ki kažejo na obstoj izkrivljanj v smislu člena 2(6a), točka (b), osnovne uredbe. Ustrezna izkrivljanja so bila podrobno opisana v oddelkih 3.3.2 do 3.3.8 začasne uredbe, pri čemer niso bili upoštevani le posodobljeno poročilo, ampak vsi dokazi v dokumentaciji, kitajska vlada pa ni dodala nobenih posebnih informacij, ki bi navedeno analizo izpodbijale. Nasprotno, Komisija je v zvezi s trditvijo kitajske vlade, da ima trg odločilno vlogo pri dodeljevanju sredstev v okviru modela socialističnega tržnega gospodarstva, poudarila, da celo najnovejši ustrezni kitajski dokumenti politike kažejo, da ni takega dodeljevanje sredstev na tržni podlagi. Zlasti z resolucijo centralnega odbora Kitajske komunistične partije (KKP) o nadaljnjem poglabljanju reforme za pospešitev modernizacije Kitajske, sprejeto na tretjem plenarnem zasedanju 20. centralnega odbora KKP 18. julija 2024 (v nadaljnjem besedilu: tretja plenarna resolucija), se nedvoumno potrjuje, da je marksizem-leninizem vodilna filozofija, na kateri temelji ekonomska politika kitajske vlade, in se izrecno zavezuje k izvajanju politik, ki so v nasprotju z dodeljevanjem sredstev na podlagi tržnih načel ([14]).

([13]) European Union – Anti-dumping measures on Biodiesel from Argentina (Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Argentine), poročilo Pritožbenega organa, WT/DS473/AB/R, točka 6.23.

([14]) Glej na primer oddelek II.5. ali III.8. tretje plenarne resolucije.

(52) Kar zadeva trditev kitajske vlade glede kršitve obravnave po načelu države z največjimi ugodnostmi, je Komisija opozorila, da se poročilo o državi, kot to določa člen 2(6a), točka (c), osnovne uredbe, lahko pripravi za katero koli državo le, kadar ima Komisija utemeljene informacije glede morebitnega obstoja znatnih izkrivljanj v posamezni državi ali posameznem sektorju v tej državi. Ko so leta 2017 začele veljati določbe člena 2(6a) osnovne uredbe, je Komisija imela take informacije glede znatnih izkrivljanj za Kitajsko. Komisija je leta 2020 objavila tudi poročilo o izkrivljanjih v Rusiji in leta 2024 posodobila poročilo o Kitajski. Po potrebi lahko sledijo druga poročila. Poleg tega je opozorila, da poročila niso obvezna za uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe. V členu 2(6a), točka (c), osnovne uredbe so opisani pogoji, pod katerimi Komisija objavi poročila o državi, v skladu s členom 2(6a), točka (d), osnovne uredbe pritožnikom ni treba uporabiti poročila, obstoj poročila o državi pa ni pogoj za začetek preiskave na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe. V skladu s členom 2(6a), točka (e), osnovne uredbe so zadostni dokazi glede znatnih izkrivljanj v kateri koli državi, ki jih predložijo pritožniki, ki izpolnjujejo merila iz člena 2(6a), točka (b), osnovne uredbe, dovolj za začetek preiskave na navedeni podlagi. Pravila glede znatnih izkrivljanj v posameznih državah se torej uporabljajo za vse države brez kakršnih koli razlik in ne glede na obstoj poročila o državi. Ta pravila sama po sebi zato ne kršijo obravnave po načelu največjih ugodnosti.

(53) Komisija je v zvezi s trditvijo, da bi z objavo poročil o izkrivljanjih zagotovila prednosti industrijskim panogam EU, ponovila stališče, da je (posodobljeno) poročilo dokument, ki temelji na dokazih (glej uvodno izjavo 51 zgoraj). Poročilo je bilo vključeno v dokumentacijo o preiskavi, da bi vse zainteresirane strani imele dovolj možnosti za ovržbo, dopolnitev ali predložitev pripomb v zvezi z dejstvi in dokazi, na katerih temelji. Kot je navedeno v uvodni izjavi 55 začasne uredbe, se je kitajska vlada odločila, da ne bo predložila argumentov ali dokazov, s katerimi bi izpodbijala vire, vključene v poročilo. Zato ni bila praksa Komisije neskladna s temeljnimi pravnimi načeli poštenosti in pravičnosti, pač pa kitajska vlada ni izkoristila procesnih pravic.

(54) Drugič, kitajska vlada je trdila, da člen 2(6a) osnovne uredbe ni združljiv s pravom STO, zlasti ker: (a) pojma znatnih izkrivljanj ni mogoče najti v protidampinškem sporazumu STO. Pač pa člen 2.2 protidampinškega sporazuma STO vsebuje izčrpen seznam primerov, v katerih se lahko normalna vrednost določi s konstruirano normalno vrednostjo ali metodologijo cen izvoza v tretje države. „Znatno izkrivljanje trga“ ne spada v nobenega od teh primerov. (b) V skladu s členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO se normalna vrednost konstruira s stroški proizvodnje v državi porekla ob dodanem razumnem znesku administrativnih, prodajnih in splošnih stroškov in dobička. V členu 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO je nadalje pojasnjeno, da se stroški računajo na osnovi knjigovodstva, ki ga vodi izvoznik ali proizvajalec, ki je v preiskavi, pod pogojem, da je to knjigovodstvo v skladu s splošno veljavnimi knjigovodskimi načeli v državi izvoza in na razumen način izraža stroške, ki so v zvezi s proizvodnjo in prodajo proizvoda, ki je predmet obravnave. Člen 2(6a) osnovne uredbe zato presega pravila STO za uporabo konstruirane normalne vrednosti.

(55) Teh argumentov ni bilo mogoče sprejeti. Komisija je menila, da je določba člena 2(6a) osnovne uredbe v celoti skladna z obveznostmi Evropske unije v okviru STO, vključno z možnostmi za konstruiranje normalne vrednosti iz člena 2.2 protidampinškega sporazuma STO. Kot je izrecno pojasnil pritožbeni organ STO v zadevi DS473 ([15]), pravo STO dovoljuje uporabo podatkov iz tretje države, ki so ustrezno prilagojeni, če je taka prilagoditev potrebna in utemeljena. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da se po ugotovitvi, da zaradi obstoja znatnega izkrivljanja v državi izvoznici v skladu s členom 2(6a), točka (b), osnovne uredbe ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov v državi izvoznici, normalna vrednost v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe za vsakega proizvajalca izvoznika konstruira glede na neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti v primerni reprezentativni državi. Ista določba osnovne uredbe omogoča tudi uporabo domačih stroškov, če se zanesljivo ugotovi, da niso izkrivljeni. V zvezi s tem so imeli proizvajalci izvozniki možnost predložiti dokaze, da njihovi posamezni PSU-stroški in/ali drugi stroški vložkov niso bili izkrivljeni. Vendar je Komisija v oddelkih 3.3.2 do 3.3.8 začasne uredbe ugotovila, da v sektorju opreme za mobilni dostop obstajajo izkrivljanja in da ni bilo pozitivnih dokazov o neizkrivljenosti proizvodnih dejavnikov posameznih proizvajalcev izvoznikov. Zato vprašanje, ali so bile evidence kitajskih družb vodene v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli Kitajske oziroma ali so evidence

([15]) Poročilo pritožbenega organa, Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Argentine, WT/DS473/AB/R in Dodatek 1, sprejeto 26. oktobra 2016, DSR 2016:VI, str. 2871, točka 7.10.

razumno izražale stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi na Kitajskem, ne more vplivati na sklep o uporabi metodologije iz člena 2(6a) osnovne uredbe.

(56) Tretjič, kitajska vlada je trdila, da preiskovalne prakse Komisije niso v skladu s STO, saj Komisija ni preučila, ali so bile evidence kitajskih izvoznikov v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v državi izvoznici oziroma ali so razumno odražale stroške proizvodnje in prodaje izdelka v preiskavi, temveč je zavrnila evidence kitajskih izvoznikov zaradi tako imenovanega znatnega izkrivljanja trga, kar ni v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO, v ugotovitvah pritožbenega organa v zadevi DS473 in panela za reševanje sporov v zadevi DS494 pa se je poudarilo, da je treba v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO, če evidence stroškov proizvajalca natančno in zanesljivo odražajo vse dejansko nastale stroške ter so dejansko povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka, šteti, da „na razumen način izraža[jo] stroške, ki so v zvezi s proizvodnjo in prodajo proizvoda, ki je predmet obravnave," preiskovalni organ pa take evidence uporabi za določitev stroškov proizvodnje podjetja v preiskavi. Kitajska vlada je zato Komisijo pozvala, naj popravi prakso in jo uskladi s temi zahtevami STO.

(57) Komisija je morala te trditve zavrniti. Kar zadeva skladnost evidenc kitajskih izvoznikov s splošno sprejetimi računovodskimi načeli, je bil ta argument obravnavan že v uvodnih izjavah 54 do 56. Poleg tega je Komisija v zvezi z zadevo DS494 opozorila, da sta se EU in Ruska federacija pritožili na ugotovitve panela za reševanje sporov, ki niso dokončne in zato v skladu s stalno prakso STO nimajo pravnega statusa v sistemu STO, saj niso bile potrjene s sklepom članic STO v okviru Organa za reševanje sporov. Vsekakor je v poročilu panela za reševanje sporov v tem sporu izrecno navedeno, da določbe člena 2(6a) osnovne uredbe ne spadajo v okvir tega spora.

(58) Četrtič, kitajska vlada je trdila, da je Komisija sprejela podatke reprezentativne države in jih uporabila za nadomestitev stroškov kitajskih proizvajalcev, ne da bi celovito ocenila, ali v Braziliji obstaja kakršno koli znatno izkrivljanje v skladu s šestimi merili iz člena 2(6a), točka (b), osnovne uredbe. Komisija bi morala po njenem mnenju proaktivno preiskati in dokazati obstoj izkrivljanj v reprezentativnih državah, ne pa zgolj pasivno čakati, da strani, vključene v zadevo, predložijo dokaze. Poleg tega Komisija kljub pripombam kitajskih proizvajalcev izvoznikov v zvezi s protidampinškimi in/ali izravnalnimi ukrepi za jeklene materiale v Braziliji ni preiskala, ali so navedeni omejevalni ukrepi pri uvozu v Braziliji izkrivljali cene zadevnih brazilskih proizvajalcev, ampak je samovoljno zavrnila trditve kitajskih proizvajalcev izvoznikov. V zvezi s podatki o stroških v Braziliji je kitajska vlada zavzela stališče, da bi morala Komisija, ker je ugotovila znatna izkrivljanja pri izdelkih kitajskih družb na podlagi transakcij znotraj skupine, pri izbiri reprezentativnih družb preiskati in dokazati tudi, ali cene izbranih družb v Braziliji niso bile „izkrivljene" zaradi transakcij znotraj skupine. Prav tako je trdila, da bi morala Komisija celovito preučiti, ali na notranjem trgu EU obstajajo izkrivljanja. Kitajska vlada meni, da je tako na primer zato, ker so institucije EU in države članice za usmerjanje svojih gospodarstev in industrij sprejele različne pristope, podobne pristopom Kitajske, v kar so med drugim zajeti izdajanje smernic organov, zahteva, da finančni sistem, zlasti komercialne banke, prevzame družbeno odgovornost, izvajanje programov gospodarske pomoči in oblikovanje energetskih politik, ki spodbujajo in usmerjajo energetski sektor.

(59) Komisiji se ti argumenti niso zdeli pravilni. Kar zadeva oceno podatkov v reprezentativni državi, je Komisija opozorila, da v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe normalno vrednost konstruira na podlagi podatkov, ki niso domače cene in stroški (razen če je zanesljivo ugotovljeno, da taki stroški niso izkrivljeni) v državi izvoznici, le, če ugotovi, da taki podatki ustrezno odražajo neizkrivljene cene in stroške. V tem postopku mora uporabiti le neizkrivljene podatke. Komisija v zvezi s tem nikakor ne čaka pasivno, temveč opravi analizo in zainteresirane strani pozove, naj v zgodnjih fazah preiskave predložijo pripombe glede predlaganih virov za določitev normalne vrednosti, in sicer prek obvestil o neizkrivljenih virih, ki jih namerava uporabiti, objavljenih v začetku postopka. Pri končni odločitvi Komisije o tem, kateri neizkrivljeni podatki bi se morali uporabiti za konstruiranje normalne vrednosti, se v celoti upoštevajo vse pripombe, ki so jih predložile strani, pa tudi lastne raziskave Komisije. Vsi pomembni vidiki analize so podrobno opisani v oddelku 3.4 začasne uredbe, vključno z uvodno izjavo 199 v zvezi s transakcijami znotraj skupine in uvodno izjavo 201 v zvezi s protidampinškimi in izravnalnimi ukrepi v Braziliji. Kar zadeva domnevna izkrivljanja v EU, je Komisija v odgovor na podoben argument, ki ga je navedla zbornica CCCME, v uvodni izjavi 179 začasne uredbe že poudarila, da politike EU v okviru ocene, izvedene na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe, niso relevantne. Komisija je ponovila, da se v skladu s členom 2(6a), točka (b), osnovne uredbe analizira morebitni učinek enega ali več izkrivljajočih elementov iz navedene določbe glede na cene in stroške v državi izvoznici. Struktura stroškov in mehanizmi oblikovanja cen na drugih trgih, kot na primer v EU, v to analizo niso vključeni.

(60) Kar zadeva argumente zbornice CCCME, je ta najprej ponovila prejšnjo trditev, da Komisiji niti protidampinški sporazum STO ali Protokol o pristopu Kitajske k STO niti odločitev Organa za reševanje sporov ne dovoljuje odstopanja od splošne metodologije za določitev normalne vrednosti v skladu s členom 2.2.1 protidampinškega sporazuma STO, tj. uporabe stroškov in cen proizvajalca izvoznika ali obstoječih stroškov in cen v državi izvoznici, ker je bilo v državi izvoznici ugotovljeno znatno izkrivljanje. Zbornica CCCME je v zvezi s tem trdila, da Komisija ni obravnavala njene trditve, predložene 3. januarja 2024.

(61) Glede na to, da je argument zbornice CCCME večinoma enak argumentu kitajske vlade, obravnavanem v uvodnih izjavah 54 do 57, se je Komisija sklicevala na stališče iz navedenih uvodnih izjav.

(62) Drugič, zbornica CCCME je v zvezi z domnevnim neobstojem znatnih izkrivljanj v sektorju opreme za mobilni dostop na Kitajskem trdila, da: (a) je Kitajska v zadnjih sedmih letih odprla svoj finančni sistem in na svojem ozemlju pozdravila tuje naložbe, vključno z ameriškimi in evropskimi proizvajalci opreme za mobilni dostop; (b) je Kitajska dosegla znaten napredek pri krepitvi varstva intelektualne lastnine in izvedla tudi pomembne reforme okvira podjetij v državni lasti, ki zmanjšujejo presežne zmogljivosti in povečujejo njihovo konkurenčnost; (c) se 14. petletni načrt nanaša le na sektor gradbenih strojev, medtem ko sektor opreme za mobilni dostop, tj. sektor industrijske opreme za ploščadi za delo v zraku, v 14. petletnem načrtu sploh ni omenjen. Dejstvo, da se oprema za mobilni dostop pogosto uporablja pri gradbenih delih, po mnenju zbornice CCCME ne upravičuje pristopa Komisije, da se navedeni sektor šteje za del industrije gradbenih strojev; (d) je utemeljitev Komisije glede prisotnosti države v podjetjih neiskrena, saj nobena od družb, ki jih navaja Komisija, kot sta XCMG ali Liugong, ni vključena v vzorec te preiskave in zato ne predstavlja glavne sile kitajske industrije. Poleg tega bi morala Komisija, če meni, da je razlog za izkrivljanje trga delež države v proizvajalcih opreme za mobilni dostop, skleniti tudi, da države članice EU, kot so Francija, Nemčija ali Poljska, prav tako izkrivljajo trg, ker imajo deleže v družbah, ki kotirajo na borzi.

(63) Komisija teh trditev ni mogla sprejeti. Zbornica CCCME ni predložila nobenih posebnih dokazov, s katerimi bi ovrgla analizo Komisije iz oddelkov 3.3.2, 3.3.5 in 3.3.7 začasne uredbe; njene ocene v zvezi s tem ne more spremeniti zgolj izjava, da so tuje naložbe na Kitajskem dobrodošle ali da so bile izvedene reforme okvira podjetij v državni lasti. Poleg tega je Komisija poudarila, da nedavni kitajski dokumenti politike, kot je tretja plenarna resolucija, kažejo, da je cilj procesa reforme podjetij v državni lasti predvsem utrditi in okrepiti prisotnost podjetij v državni lasti v strateških industrijskih panogah ([16]). Komisija je v zvezi z dejstvom, da sektor opreme za mobilni dostop v 14. petletnem načrtu ni posebej omenjen, v uvodnih izjavah 130 do 138 začasne uredbe opisala kitajski sistem načrtovanja, ki določa prednostne naloge in predpisuje cilje za organe na centralni, provincialni in lokalni ravni, vključno s tem, kako so v navedeni sistem, čeprav sektor opreme za mobilni dostop v nacionalnem 14. petletnem načrtu ni posebej omenjen, zajete izrecne določbe za zadevni izdelek na podcentralnih ravneh. Kar zadeva države EU, ki imajo deleže v družbah, je Komisija že v uvodni izjavi 59 opozorila na neustreznost te trditve. Poleg tega je Komisija v uvodnih izjavah 107 do 111 in 171 začasne uredbe navedla tudi, da državni nadzor v zadevnih kitajskih proizvajalcih opreme za mobilni dostop močno presega lastništvo in pomeni znatno izkrivljanje v skladu s členom 2(6a), točka (b), prva alinea, osnovne uredbe.

(64) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju ponovila svoje trditve v zvezi z nezdružljivostjo člena 2(6a) s sporazumom STO. Trditve so bile obravnavane že v uvodnih izjavah 51 do 61.

(65) Komisija je na podlagi navedenega potrdila sklepe iz oddelka 3.3 začasne uredbe.

3.2.2. *Reprezentativna država*

(66) Zbornica CCCME je po začasnem razkritju trdila, da bi morala Komisija glede na to, da ni druge države, ki bi bila po gospodarski razvitosti podobna Kitajski in ki bi proizvajala opremo za mobilni dostop, kot proizvajalca podobnega izdelka, ki spada v isto splošno kategorijo, izbrati drugo državo, ne pa Brazilije. Ponovila je predlog, da se kot alternativna reprezentativna država izbere Malezija.

(67) Komisija je to trditev že zavrnila v uvodni izjavi 60 začasne uredbe in v uvodni izjavi 41 zgoraj dodala dodatne elemente.

(68) Sklepi iz uvodne izjave 203 začasne uredbe so bili potrjeni.

3.2.3. *Neizkrivljeni stroški in referenčne vrednosti*

3.2.3.1. Proizvodni dejavniki

(69) Družba Sinoboom je trdila, da zaradi uporabe podatkovne zbirke Global Trade Atlas (GTA) ([17]) izid za nekatere proizvodne dejavnike, kot so motorji in drugi materiali ([18]), za katere je družba Sinoboom trdila, da obstajajo znatne razlike v ceni med njenimi stroški in referenčno vrednostjo, ni razumen. Trdila je, da bi morala Komisija za pridobitev neizkrivljenih referenčnih vrednosti zanje uporabiti podatke, ki jih je sporočila družba Sinoboom, ali alternativno metodo.

([16]) Glej oddelek II.5. tretje plenarne resolucije: „Poglobili bomo reformo državnega kapitala in podjetij v državni lasti, izboljšali institucije in mehanizme za upravljanje in nadzor, okrepili strateško usklajevanje med ustreznimi upravnimi oddelki ter si prizadevali izboljšati ureditev sektorja v državni lasti in prilagoditi njegovo strukturo. Vse to bo pripomoglo k okrepitvi, izboljšanju in povečanju državnega kapitala in podjetij v državni lasti. […] Državni kapital bo usmerjen v glavne industrijske panoge in na ključna področja, ki so bistveni za nacionalno varnost in delujejo kot življenjska sila nacionalnega gospodarstva. […] Vzpostavili bomo sistem za ocenjevanje uspešnosti podjetij v državni lasti pri izpolnjevanju njihovih strateških nalog […]."

([17]) Podatki o izvozu in uvozu v mednarodni trgovini: podatkovna zbirka Global Trade Atlas | S&P Global (spglobal.com), https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas.

([18]) Glede na to, da se trditev nanaša na stroške nekaterih proizvodnih dejavnikov družbe Sinoboom, se specifični proizvodni dejavniki ne navedejo zaradi poslovne zaupnosti.

(70) Komisija je menila, da so bili podatki družbe Sinoboom podvrženi znatnemu izkrivljanju, ugotovljenemu za LRK, kot je določeno v oddelku 3.2.1 in uvodnih izjavah 64 do 185 začasne uredbe. Zato jih ni bilo mogoče uporabiti pri izračunu konstruirane normalne vrednosti v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe. Komisija je zato zavrnila tudi trditev, da obstoj razlik med izkrivljenimi cenami proizvodnih dejavnikov, ki jih je uporabila družba, in referenčnimi cenami, pridobljenimi iz podatkovne zbirke GTA, dokazuje, da so cene iz podatkovne zbirke GTA „nereprezentativne".

(71) Družba Sinoboom je trdila, da se oznake HS, ki jih je Komisija izbrala za nekatere proizvodne dejavnike, razlikujejo od tistih, ki so bile sporočene med preverjanjem izpolnjenega vprašalnika. Družba je zahtevala, da se uporabijo sporočene oznake HS.

(72) Komisija je revidirala referenčne vrednosti za proizvodne dejavnike iz uvodne izjave 71, da bi zagotovila skladnost z oznakami HS, ki jih je sporočila družba Sinoboom. Vendar je ugotovila, da bi bilo treba pri alternativnih oznakah HS občasno uporabiti drugačne merske enote. Komisija je zadevne referenčne vrednosti pretvorila na podlagi pretvorbene tabele, ki jo je predložila družba. Uporabljene oznake HS so bile skupaj s prilagoditvami razkrite družbi Sinoboom.

(73) Družba Sinoboom je trdila, da so bile cene za nekatere proizvodne dejavnike v začasnem razkritju izražene v drugačnih merskih enotah kot cene, sporočene za ustrezne materiale v odgovoru na vprašalnik. Trdila je, da se lahko s spremembo merske enote povzročijo očitna izkrivljanja pri konstruiranju normalne vrednosti družbe Sinoboom, saj se bodo te referenčne vrednosti uporabljale za stopnje porabe materiala, izračunane na podlagi različnih merskih enot. Rezultat je bil po mnenju družbe Sinoboom „neusklajenost informacij o stroških". Družba je trdila, da bi morala Komisija v primeru teh proizvodnih dejavnikov uporabiti alternativno podatkovno zbirko.

(74) Komisija je ugotovila, da je trditev neutemeljena, in je zavrnila argument, da bi morala uporabiti alternativno podatkovno zbirko, ker je zagotovila pravilno uporabo enakovredne merske enote v skladu s tisto, ki jo je sporočila družba Sinoboom, tako da se je oprla na sekundarno enoto ([19]), kot je navedena v podatkovni zbirki GTA. Kadar je bilo to upravičeno zaradi posebnosti nekaterih proizvodnih dejavnikov, je Komisija uporabila alternativno mersko enoto in ustrezno pretvorila referenčno vrednost.

(75) Družba Sinoboom je trdila, da so bile za štiri proizvodne dejavnike v različnih prilogah pred razkritjem nedoslednosti v cenah proizvodnih dejavnikov ([20]). Referenčni ceni na enoto iz Priloge 4.1 in Priloge 2.2 k predhodnemu razkritju se razlikujeta. Družba Sinoboom je od Komisije zahtevala, naj neskladje pregleda in ga popravi.

(76) Komisija je v zaključni fazi razkrila novo Prilogo 4.1, s katero je popravila administrativno napako in posledično neskladnost med cenami proizvodnih dejavnikov.

(77) Družba Dingli je trdila, da je Komisija uporabila napačno referenčno vrednost za proizvodni dejavnik, ki predstavlja znaten delež njenih stroškov. Družba je predlagala uporabo druge referenčne vrednosti.

(78) Komisija je trditev po preučitvi sprejela. Zato je ponovno izračunala normalno vrednost za družbo, zaradi česar se je ta znižala.

(79) Družba Terex je opozorila, da je treba zaradi administrativne napake, ki jo je storila Komisija, spremeniti cene dveh proizvodnih dejavnikov ([21]). Trdila je, da je Komisija v začasni fazi zaradi administrativne napake napačno navedla en proizvodni dejavnik in uporabila napačno referenčno vrednost za drugega.

([19]) „Sekundarna enota" ali „sekundarna količina" se pogosto uporablja, da se poleg primarne merske enote za določeno blago zagotovijo dodatne informacije o meritvah. V tem primeru je bila sekundarna enota vedno kg. Ko je bila primarna enota število ali kosi, je GTA zagotovila tudi vrednost v kg.

([20]) Specifični proizvodni dejavniki niso navedeni zaradi poslovne zaupnosti. Družba Sinoboom je specifične proizvodne dejavnike označila kot zaupne poslovne informacije, ki jih ni mogoče povzeti, ker se njihova cena bistveno razlikuje od javno razkrite referenčne vrednosti, zaradi česar bi se razkrili specifični stroški družbe.

([21]) Specifični proizvodni dejavniki niso navedeni zaradi poslovne zaupnosti.

(80) Komisija je priznala administrativno napako in sprejela trditev glede prvega proizvodnega dejavnika ter ustrezno popravila referenčno vrednost. Komisija je trditev o ceni drugega proizvodnega dejavnika zavrnila in pojasnila, da je uporabljena referenčna vrednost temeljila na sekundarni enoti, objavljeni v podatkovni zbirki GTA. Zato je prilagodila normalno vrednost.

(81) Zbornica CCCME je ponovno predložila trditev, da ni ustrezno, da se blago, ki znaša manj kot 1 % skupnih stroškov proizvodnje, uvrsti v kategorijo potrošnega blaga, pri čemer je trdila, da lahko za nekatere vzorčene proizvajalce ti vložki predstavljajo do petino skupnih stroškov proizvodnje.

(82) Komisija je ugotovila, da zbornica CCCME ni izpodbijala njene ustaljene prakse, da potrošno blago izrazi kot delež surovin na podlagi podatkov o stroških, ki so jih sporočili proizvajalci. Ker glavne stroškovne postavke, kot so motorji, baterije, ventili, pnevmatike in varnostni pasovi, ki predstavljajo več kot 80 % skupnih stroškov proizvodnje, niso bile združene, se je uporabljena metodologija štela za ustrezno. Poleg tega je Komisija menila, da je število proizvodnih dejavnikov zelo veliko, in sicer do 200, tako da bi se, če bi se za vsakega od njih opredelile referenčne vrednosti, preiskava po nepotrebnem zapletla, rezultat pa zaradi tega glede na splošna izkrivljanja na trgu LRK ne bi bil drugačen. Komisija je ugotovila, da je eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov v izpolnjenem vprašalniku sam združil proizvodne dejavnike. Na tej podlagi je bila trditev zavrnjena.

(83) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da je treba popraviti referenčno vrednost za dva proizvodna dejavnika ([22]).

(84) V primeru prve referenčne vrednosti je družba Dingli predložila dokaze, da je vložek, uporabljen v njenem proizvodnem postopku, spadal pod drugo carinsko oznako od tiste, ki jo je uporabila Komisija. Komisija se je strinjala s to trditvijo in spremenila referenčno vrednost. Nova referenčna vrednost je bila razkrita družbi Dingli. V primeru druge referenčne vrednosti pa niso bili predloženi dokazi v podporo tej trditvi. Komisija je zato to trditev zavrnila.

3.2.3.2. Surovine

(85) Zbornica CCCME je zahtevala, naj Komisija vsem zainteresiranim stranem razkrije izvirne podatke iz podatkovne zbirke GTA, ki jih je iz nje pridobila za brazilske referenčne vrednosti, iz katerih je razvidno samodejno ujemanje carinskih oznak iz različnih jurisdikcij, ki ga izvede algoritem in se uporablja za izračun neizkrivljene vrednosti surovin.

(86) Zahteva je bila sprejeta, Komisija pa je zahtevane podatke vključila v razkritje zainteresiranim stranem.

(87) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju trdila, da podatki iz podatkovne zbirke GTA, razkriti v skladu z uvodno izjavo 86, ne zadostujejo za uveljavljanje njene pravice do obrambe. Komisija je trditev zavrnila, saj so razkriti podatki vsem zainteresiranim stranem omogočili, da vidijo, katera metodologija ter katere referenčne vrednosti in vrednosti so bile uporabljene.

(88) Družba Sinoboom je trdila, da bi morala Komisija za sestavne dele, kupljene na domačem trgu, uporabiti cene FOB tako, da bi od cene CIF, kot je navedena v podatkovni zbirki GTA, odštela stroške, povezane s prevozom, zavarovanjem itd. Družba Sinoboom je surovine in druge vložke kupovala na domačem trgu, zato cene FOB ne zajemajo stroškov pomorskega prevoza, zavarovanja in uvoznih dajatev. Uvozne cene iz podatkovne zbirke GTA, ki jih je uporabila Komisija, so vključevale stroške pomorskega prevoza, stroške zavarovanja in v nekaterih primerih uvozne dajatve.

([22]) Trdila je, da sta specifična proizvodna dejavnika zaupne poslovne informacije.

(89) Komisija je normalno vrednost konstruirala z ustreznimi stroški proizvodnje in prodaje v primerni reprezentativni državi s podobno stopnjo gospodarske razvitosti kot Kitajska, kot je predvideno v členu 2(6a), točka (a), osnovne uredbe ([23]). Te cene, pridobljene iz podatkovne zbirke GTA, vključujejo prevoz, zavarovanje in dajatve ter se je štelo, da ustrezajo proizvodnim stroškom v reprezentativni državi. Poleg tega Komisija ugotavlja, da dejstvo, da kitajski proizvajalci izvozniki nekatere vhodne materiale za proizvodnjo opreme za mobilni dostop kupujejo od domačih virov, ne pomeni, da enake vhodne materiale kupujejo tudi brazilski proizvajalci na brazilskem domačem trgu. Komisija je to trditev zavrnila.

3.2.3.3. Delo

(90) Družba Dingli in zbornica CCCME sta ponovno predložili trditev, da je treba za izračun stroškov dela uporabiti različico 1.1 preglednice statističnih podatkov o delu Pesquisa Industrial Annual (letna raziskava industrije, v nadaljnjem besedilu: PIA) v Braziliji ([24]) namesto preglednice 2.2 ([25]) raziskave PIA, ker so bili podatki industrijskega sektorja 28.22, ki zajemajo proizvodnjo strojev, opreme in opreme za prevoz in dviganje tovora in ljudi, skupaj s podatki, ki so se posebej nanašali na proizvodne dejavnosti, v njej takoj na voljo.

(91) Trditev je bila zavrnjena v uvodni izjavi 223 začasne uredbe, pri čemer se je poudarilo, da preglednica 2.2 raziskave PIA vsebuje podatke o veliko bolj specifičnih kategorijah za podjetja. Družba Dingli in zbornica CCCMA sta predložili dokaze, da je tako razlikovanje mogoče tudi z uporabo preglednice 1.1 raziskave PIA, zato je bila trditev sprejeta. Komisija je revidirala izračun stroškov dela z uporabo podatkov iz preglednice 1.1 raziskave PIA za leto 2022.

(92) Zbornica CCCME je ponovila trditev, da bi morala Komisija stroške za socialno varnost omejiti na prispevke za Instituto Nacional do Seguro Social (INSS) in Fundo de Garantia do Tempo de Serviço (FGTS), ker so se v pojasnilu 17 k računovodskim izkazom družbe Madal Palfinger ([26]) pri izračunu prispevkov za socialno varnost upoštevali samo prispevki za INSS in FGTS.

(93) Komisija je v uvodni izjavi 225 začasne uredbe začasno zavrnila isto trditev, saj je raziskava pokazala, da v Braziliji obstajajo druge vrste prispevkov za socialno varnost, njihove stopnje pa se lahko razlikujejo. Zbornica CCCME ni predložila nobenih dodatnih vsebinskih elementov, ki bi dokazovali, da v nasprotju z začasnim sklepom Komisije iz uvodne izjave 225 začasne uredbe v Braziliji ni drugih možnih prispevkov za socialno varnost razen prispevkov za INSS in FGTS. Komisija je potrdila zavrnitev trditve.

(94) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju ponovila trditev, da bi bilo treba pri izračunu prispevkov za socialno varnost upoštevati le prispevke za INSS in FGTS. Trditev je bila že obravnavana v uvodni izjavi 93.

(95) Družba Dingli je trdila, da bi bilo treba pri izračunu stroškov dela upoštevati le prispevke za socialno varnost, ki jih delodajalec plača za proizvodno osebje, prispevke za socialno varnost, ki jih plača za neproizvodno osebje, pa bi bilo treba odšteti. Dodelitev prispevka bi morala temeljiti na razmerju med celotno plačo proizvodnega in neproizvodnega osebja.

(96) Komisija je ugotovila, da je bila trditev družbe Dingli utemeljena, saj bi bilo treba pri izračunu referenčne vrednosti za stroške dela upoštevati samo stroške, povezane s proizvodnjo izdelka v preiskavi, in je ustrezno ponovno izračunala znesek prispevkov za socialno varnost.

(97) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da čeprav se je Komisija strinjala s trditvijo, kot je navedeno v uvodni izjavi 96, iz ponovnega izračuna zneska prispevkov za socialno varnost to ni razvidno.

([23]) Glej opombo 1.
([24]) Preglednica statističnih podatkov o delu Pesquisa Industrial Annual https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads.
([25]) Prav tam.
([26]) https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

(98) Komisija je trditev zavrnila, ker so bili prispevki za socialno varnost po objavi začasnih ukrepov ponovno izračunani. Komisija je izračunala vrednost prispevkov in jih delila s številom zaposlenih v proizvodnji, pri čemer dejansko ni upoštevala oseb, ki niso vključene v proizvodnjo.

(99) Družba Dingli je poudarila, da Komisija pri pretvorbi stroškov dela na uro v brazilskem realu (BRL) v kitajski juan (CNY) ni uporabila deviznega tečaja za leto 2021. V začasnih izračunih se devizni tečaj, uporabljen za pretvorbo BRL v euro (EUR), nanaša na leto 2022; devizni tečaj, ki se uporablja za pretvorbo EUR v CNY, se nanaša na obdobje preiskave. Komisija je v zaključni fazi za izračun stroškov dela na uro v obdobju preiskave uporabila indeks stroškov dela za leto 2023 za najnovejše razpoložljive podatke iz leta 2022. Dobljeni stroški dela so bili nato v CNY pretvorjeni z uporabo deviznih tečajev v obdobju preiskave.

(100) Komisija je zavrnila trditev, da bi morala uporabiti devizni tečaj za leto 2021, saj je v zaključni fazi postal brezpredmeten, ker so bili uporabljeni podatki za leto 2022.

(101) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da je Komisija s tem, ko je brazilske stroške dela za leto 2022 prilagodila podatkom za leto 2023 in jih nato pretvorila v RMB z uporabo menjalnega tečaja, ki se je uporabljal v obdobju preiskave, dvakrat upoštevala inflacijo. Družba Dingli je trdila, da bi bilo treba menjalne tečaje za obdobje preiskave uporabiti brez prilagoditve, ali pa, da bi bilo treba uporabiti menjalne tečaje za leto 2022, če je bila prilagoditev izvedena.

(102) Komisija je trditev zavrnila, ker družba Dingli ni dokazala, da je bila sprememba indeksa stroškov dela med letoma 2022 in 2023 povezana izključno z inflacijo. Brazilski indeks stroškov dela ne kaže razlik v vrednosti plač, temveč skupne stroške zaposlovanja delovne sile na urni postavki, na katere lahko razen inflacije vplivajo tudi drugi dejavniki. Poleg tega vzporedna prilagoditev indeksa za leto 2022 in uporaba menjalnega tečaja v obdobju preiskave nista povzročili dvojnega štetja. S prilagoditvami se je, nasprotno, zagotovilo, da je referenčna vrednost izražala stroške dela, ki jih je bilo treba plačati v obdobju preiskave na podlagi razpoložljivih informacij.

(103) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju trdila, da je Komisija napačno uporabila indeks cen življenjskih potrebščin, da bi stroške dela za leto 2022 prilagodila stroškom dela v obdobju preiskave. Po navedbah zbornice CCCME bi bilo primerneje uporabiti indeks povprečnih dohodkov.

(104) Komisija je za indeksacijo stroškov dela uporabila povprečno nacionalno ceno življenjskih potrebščin v obdobju preiskave, ki jo je pridobila iz statističnih podatkov Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística ([27]) (Brazilski inštitut za geografijo in statistiko). Zbornica CCCME ni predložila dokazov, zakaj ta metodologija ni bila točna. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(105) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju trdila, da je metodologija za izračun letnih delovnih ur napačna. Namesto da bi Komisija dejansko opravljene povprečne tedenske ure, povezane s kategorijo gospodarske dejavnosti 28, proizvodnja strojev in opreme, pridobljene od oddelka za statistiko MOD (ILOSTAT), pomnožila s skupnim številom tednov v koledarskem letu, je najprej izračunala dnevne delovne ure tako, da je tedenske ure delila s petimi delovnimi dnevi na teden, nato pa tako izračunane dnevne delovne ure pomnožila z domnevnimi 220 razpoložljivimi delovnimi dnevi na leto.

([27]) IBGE | Portal do IBGE | IBGE, https://www.ibge.gov.br/.

(106) Komisija se je sklicevala na izračune, ki so bili dani na voljo zainteresiranim stranem in v katerih je bilo podrobno opisano, kako je bila izračunana referenčna vrednost v zvezi s stroški dela. Komisija je zlasti uporabila skupne letne stroške dela na zaposlenega za družbe z več kot 30 zaposlenimi in jih prilagodila tako, da je uporabila povprečje nacionalnega indeksa cen življenjskih potrebščin za leto 2022, ne pa povprečje v obdobju preiskave. S statističnimi podatki MOD so se izračunale povprečne tedenske opravljene ure v Braziliji za leto 2022 v sektorju (ISIC raven 2, dejavnost 28). Povprečni letni stroški na zaposlenega, povezani s proizvodnjo (indeksirani), so se delili z omenjenimi povprečnimi tedenskimi urami, iz česar se je dobila vrednost stroškov dela. Na podlagi tega in ker ni bilo podrobnejših pripomb, je bila trditev zavrnjena. Komisija je zato določila stroške dela na uro v reprezentativni državi v višini 70,60 CNY.

3.2.3.4. Električna energija in zemeljski plin

(107) Zbornica CCCME in družba Dingli sta ponovno predložili trditev, da bi morala Komisija od stroška električne energije in plina odšteti 17,5-odstotni DDV, pri čemer sta se sklicevali na nedavno prakso Komisije, v kateri je bila ta trditev sprejeta.

(108) Komisija je trditev sprejela in znesek DDV odštela od stroškov električne energije in zemeljskega plina, ker je ugotovila, da so bila brazilska podjetja upravičena do davčnih dobropisov za ICMS ([28]) (davek na pretok blaga in storitev) za električno energijo in plin, ki se uporablja za industrijsko proizvodnjo.

(109) Koalicija CMAE je po dokončnem razkritju trdila, da bi morala Komisija uporabiti veljavne stopnje ICMS za plin in električno energijo v zvezni državi Rio Grande do Sul, kjer ima sedež družba Madal Palfinger.

(110) Komisija je ugotovila, da ima vsako blago pri prevozu v drugo zvezno državo znotraj Brazilije svojo stopnjo ICMS glede na poreklo. Stopnje ICMS v zvezni državi Rio Grande do Sul za plin in električno energijo, pridobljena iz nacionalnega omrežja, se zato niso štele za pomembne za te proizvodne dejavnike. Poleg tega dokazi koalicije CMAE, predloženi v podporo trditvi, da je bil ICMS za električno energijo 17-odstoten, kažejo, da leta 2024 ta stopnja ni zajemala električne energije za industrijsko rabo ([29]). Komisija je zato uporabila povprečno stopnjo ICMS za celotno Brazilijo, in sicer 17,5 % za električno energijo in plin, kar se je štelo za točno. Trditev je bila zavrnjena.

(111) Komisija je na podlagi tega v reprezentativni državi določila ceno električne energije za industrijsko rabo v višini 0,89 CNY/kWh in ceno plina za industrijsko rabo v višini 0,452 CNY/kWh.

3.2.3.5. Splošni stroški proizvodnje, PSU-stroški, dobiček in amortizacija

(112) Zbornica CCCME je ponovno predložila trditev, da bi bilo treba „popravke sedanje vrednosti“, ki so bili odstranjeni iz finančnih odhodkov družbe Madal Palfinger, ker se ne more šteti, da so nastali v okviru običajnega poslovanja, odšteti tudi od njenih finančnih prihodkov. Zbornica CCCME je menila, da je ta asimetrična obravnava napačna. Komisija se je s to trditvijo strinjala.

(113) Družba Dingli je ponovno predložila trditev, da bi bilo treba, ker je bila izvozna cena kitajskih proizvajalcev določena na ravni franko tovarna, ob upoštevanju, da ima Komisija na voljo enostavno dostopne podatke v zvezi s stroški ladijskega prevoza, zavarovanjem ladijskega prevoza in provizijami, te odstraniti iz PSU-stroškov družbe Madal Palfinger, da se zagotovi ustrezno konstruiranje normalne vrednosti na ravni franko tovarna. Trdila je, da obveznost primerjave cen na ravni franko tovarna velja ne glede na trditev Komisije iz uvodne izjave 245 začasne uredbe, da ni imela dovolj informacij o opredelitvi prihodkov in stroškov, povezanih z ladijskim prevozom, zavarovanjem ladijskega prevoza in provizijami, ki bi omogočale ločitev stroškov, povezanih z izvozom, in stroškov, povezanih z domačo prodajo.

([28]) ICMS je kratica za *Imposto Sobre Operações Relativas à Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual de Intermunicipal e de Comunicações*. Gre za davek na prodajo in storitve, ki se uporablja za pretok blaga, prevoz, komunikacijske storitve in druge splošne dobave blaga. Plačajo ga fizične in pravne osebe, ki tržijo katero koli blago, uvozniki izdelkov, osebe, ki pridobijo blago, ki so ga zasegli carinski organi, in osebe, ki pridobijo naftne derivate iz tujine.

([29]) ICMS RS 2024 - Tabela atualizada - Tax Group - Energia elétrica (**exceto** para consumo em iluminação de vias públicas, i**ndustrial**, rural e, até 50 KW por mês, residencial), https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/.

(114) Komisija je po tej trditvi na podlagi pojasnila 17 v računovodskem izkazu družbe Madal Palfinger za leto 2023 opredelila posebne vrednosti stroškov prevoza in provizij ([30]). Da bi dosegla raven franko tovarna za normalno vrednost, je stroške prevoza in provizije odštela od prodajnih stroškov, uporabljenih za izračun PSU-stroškov.

(115) Koalicija CMAE je po dokončnem razkritju trdila, da se pri konstruiranju normalne vrednosti stroški prevoza in provizije ne bi smeli odšteti od prodajnih stroškov, uporabljenih za določitev PSU-stroškov.

(116) Komisija je menila, da trditev ni utemeljena, in ni spremenila sklepa iz uvodne izjave 113. Prodajni stroški družbe Madal Palfinger so vključevali znesek za kritje stroškov prevoza in provizije, ki ga je bilo treba odšteti, da bi se zagotovilo, da se izvozna cena franko tovarna primerja s konstruirano normalno vrednostjo franko tovarna. Trditev je bila zavrnjena.

(117) Koalicija CMAE je po dokončnem razkritju trdila, da mora Komisija, če se odloči izključiti stroške prevoza vložkov, za izračun PSU-stroškov prilagoditi tudi stroške prodanega blaga, tako da od „stroškov prodanega blaga in storitev“, ki jih je sporočila družba Madal Palfinger, odšteje znesek stroškov prevoza za nakup surovin in vložkov proizvajalcev izvoznikov.

(118) Trditev je bila zavrnjena, ker je Komisija, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 115, konstruirano normalno vrednost primerjala z izvozno ceno na ravni franko tovarna. Ker morajo biti pri konstruiranju normalne vrednosti franko tovarna prikazani stroški ob dostavi do tovarne, stroškov, povezanih s prevozom izdelka v preiskavi, ni mogoče upoštevati. Poleg tega koalicija CMAE ni predložila ustreznih dokazov, da so se stroški prevoza nanašali tudi na vložke. Dejansko so stroški prevoza surovin, uporabljenih pri proizvodnji izdelka v preiskavi, dejanska stroškovna postavka, ki jo je treba upoštevati pri konstruiranju normalne vrednosti in ki je običajno povezana s stroški vložkov ter se o njej ne poroča ločeno.

(119) Koalicija CMAE je po dokončnem razkritju trdila, da se stroški prevoza in provizije ne bi smeli odšteti od PSU-stroškov, saj finančni računovodski izkazi družbe Madal Palfinger niso omogočali razlikovanja med domačo prodajo in izvozom.

(120) Komisija je trditev zavrnila, ker je bilo treba normalno vrednost določiti na ravni franko tovarna, zato je bilo treba te stroške odšteti za določitev PSU-stroškov in dobička v reprezentativni državi ne glede na namembni kraj prodanega blaga.

(121) Zbornica CCCME je trdila, da Komisija za ekstrapolacijo neizkrivljene vrednosti potrošnega blaga in splošnih stroškov ne bi smela uporabiti izračunanega deleža potrošnega blaga pri skupnih stroških surovin in deleža splošnih stroškov proizvodnje nad stroški proizvodnje, ki so jih kitajski proizvajalci izvozniki dejansko imeli. Trdila je tudi, da se je Komisija napačno odločila, ker je dejanske stroške prevoza kitajskih proizvajalcev izvoznikov za dobavo surovin izrazila kot odstotek dejanskih stroškov vsake surovine in je nato isti odstotek uporabila za neizkrivljene stroške iste surovine, da bi dobila neizkrivljene stroške prevoza. Zbornica CCCME je izrazila dvome glede rezultata uporabe te metode in trdila, da neizogibno vodi do izkrivljene referenčne vrednosti, saj je izražen kot odstotek domnevno izkrivljenih stroškov surovin ali neposrednih stroškov. Komisija bi morala referenčno vrednost za potrošno blago, splošne stroške proizvodnje in stroške prevoza opredeliti ločeno od drugih vhodnih surovin ali sprejeti dejanske stroške kitajskih proizvajalcev izvoznikov za potrošno blago, splošne stroške proizvodnje in stroške prevoza.

(122) Zbornica CCCME je izrazila dvome v trditev Komisije iz uvodne izjave 237 začasne uredbe, da se s tem, ko se neizkrivljenim stroškom proizvodnje, izračunanim na podlagi deleža splošnih stroškov, izraženih v stroških proizvodnje sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, doda delež splošnih stroškov proizvodnje, dobijo natančnejši rezultati, kot če bi upoštevali vrednost splošnih stroškov iz računovodskih izkazov družbe Madal Palfinger. Dodala je, da se lahko isto trdi za PSU-stroške in dobiček, Komisija pa bi morala enako izračunati tudi neizkrivljen znesek PSU-stroškov in dobička vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, ne pa se zanašati na finančne podatke družbe Madal Palfinger.

([30]) Glej opombo 26.

(123) Komisija je v uvodni izjavi 82 ugotovila, da so bile stroškovne postavke zanemarljive vrednosti, kot so jih sporočili proizvajalci izvozniki, združene v potrošno blago. Splošni stroški so bili izraženi kot odstotek vrednosti, ki so jo sporočili proizvajalci izvozniki za vse neposredne stroške. Stroški prevoza so bili izraženi kot odstotek prijavljenih stroškov surovin.

(124) Komisija je zavrnila predlog, da bi uporabila stroške za potrošno blago, splošne stroške proizvodnje in stroške za prevoz, ki so jih sporočili proizvajalci izvozniki, ker se lahko v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe ([31]) domači stroški uporabijo le, če se zanesljivo ugotovi, da niso izkrivljeni. To se v tem primeru ni ugotovilo.

(125) V trditvi zbornice CCCME ni bilo nobenega veljavnega argumenta, s katerim bi se utemeljilo, zakaj bi morala Komisija pri pridobivanju finančnih podatkov od proizvajalcev, opredeljenih v reprezentativni državi, odstopati od ustaljene prakse. Glede na to, da so proizvajalci izvozniki delovali v izkrivljenem gospodarskem okolju, ni mogoče šteti, da odstotek njihovih PSU-stroškov in dobička odraža običajne pogoje poslovanja. Na tej podlagi je bila trditev zavrnjena.

### 3.3. **Izračun**

#### 3.3.1. *Normalna vrednost*

(126) Komisija je na podlagi navedenega v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe normalno vrednost glede na vrsto izdelka konstruirala na ravni trgovanja franko tovarna ([32]), kot je opisano v uvodnih izjavah 247 do 251 začasne uredbe.

(127) Komisija je k stroškom proizvodnje, določenim, kot je opisano v prejšnjih uvodnih izjavah, dodala PSU-stroške ter dobiček družbe Madal Palfinger.

(128) PSU-stroški, izraženi kot delež stroškov prodanega blaga in uporabljeni za neizkrivljene stroške proizvodnje, so znašali 20,37 %. Dobiček, izražen kot odstotek stroškov prodanega blaga in uporabljen za neizkrivljene stroške proizvodnje, je znašal 7,62 %. Komisija je menila, da so ti zneski razumni v smislu člena 2(6a), točka (a), osnovne uredbe za raven trgovanja franko tovarna.

(129) Komisija se je v uvodni izjavi 26 začasne uredbe začasno odločila, da se pri konstruiranju normalne vrednosti družbe JLG delno uporabijo dostopna dejstva, saj med preveritvenim obiskom ni mogla preveriti, ali podatki, predloženi v izpolnjenem vprašalniku, izhajajo iz računovodskega sistema družbe. Po dodatnih pojasnilih, ki jih je predložila družba JLG, in nadaljnjem preverjanju njenih računovodskih izkazov na kraju samem je Komisija ugotovila, da informacije, ki jih je družba JLG prvotno predložila v izpolnjenem vprašalniku, izhajajo neposredno iz računovodskega sistema družbe. Komisija ob upoštevanju te nadaljnje preučitve ni uporabila razpoložljivih dejstev.

(130) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 25 začasne uredbe, se je za družbo Sinoboom med preveritvenim obiskom pojavilo vprašanje v zvezi s poročanjem o samoproizvedenih in kupljenih konstrukcijskih delih. Komisija je sklenila, da podatki v zvezi s stroški, ki jih je predložila družba Sinoboom, ne odražajo natančno dejansko nastalih stroškov.

(131) Komisija je potrdila začasna sklepa iz uvodnih izjav 25 in 27 začasne uredbe o delni uporabi člena 18 osnovne uredbe ([33]) za nekatere podatke, ki jih v izpolnjenem vprašalniku družbe Sinoboom ni bilo mogoče preveriti. Uporabljena metodologija je bila določena v uvodni izjavi 267 začasne uredbe.

#### 3.3.2. *Izvozna cena*

(132) Podrobni podatki za izračun izvozne cene so navedeni v uvodni izjavi 252 začasne uredbe. Komisija je zagotovila posebne podrobnosti tega izračuna v razkritju za posamezno družbo po uvedbi začasnih dajatev. Nobena zainteresirana stran ni izpostavila nobenih vprašanj v zvezi s tem. Zato so bile začasne ugotovitve iz uvodne izjave 252 začasne uredbe potrjene.

([31]) Glej opombo 1.
([32]) Prav tam.
([33]) Prav tam.

(133) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da je na podlagi poročila o določanju transfernih cen, ki je bil predložen kot priloga k izpolnjenemu vprašalniku družbe Magni Germany ([34]), stopnja dobička, ki jo je sporočila družba Magni Germany, odražala transakcije pod običajnimi tržnimi pogoji, zato bi bilo treba pri konstruiranju izvozne cene uporabiti stopnjo dobička, ki jo je sporočila družba Magni Germany.

(134) Komisija je trditev zavrnila, saj je podporno poročilo o določanju transfernih cen zajemalo leto 2021 in ne obdobja preiskave. Poleg tega je poročilo temeljilo na informacijah, ki jih je predložilo vodstvo družbe Magni in niso bile preverjene. Prav tako je treba v skladu s členom 2(9) izvozno ceno konstruirati na podlagi cene, po kateri se uvoženi izdelki prvič nadalje prodajo neodvisnemu kupcu. V tem primeru je treba ceno prilagoditi nazaj na ceno meja Unije z odbitkom dobička nepovezanega uvoznika. V zadevnem primeru se družba Magni Germany ni štela za nepovezanega uvoznika.

(135) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da bi bilo treba za nadaljnjo prodajo družbe Magni Italy družbi Magni Germany uporabiti stopnjo dobička, nižjo od 5 %, ker družba Magni Italy ni bila vključena v carinjenje, skladiščenje in prevoz blaga. Družba Magni Germany je te dejavnosti opravljala sama.

(136) Komisija je trditev zavrnila z utemeljitvijo, da niso bili predloženi dokazi, na podlagi katerih bi bilo mogoče razlikovati dobiček, ki bi ga bilo treba odšteti, glede na dejanske dejavnosti, ki jih je opravljal povezani uvoznik. Komisija je na podlagi tega menila, da je 5-odstotni dobiček razumna ocena, ki temelji na stopnji dobička nepovezanih uvoznikov, uporabljeni v podobnih primerih.

(137) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da bi se morala Komisija pri nadaljnji prodaji s strani družbe Magni Italy nepovezanim strankam, pri čemer je bila stranka tista, ki je opravila carinjenje, za določitev cene CIF opreti na prodajno ceno med družbo Magni Italy in stranko.

(138) Ker ni bilo ustreznih dokazov v zvezi z vrednostjo CIF, ki so jo prijavile nepovezane stranke družbe Magni Italy, je Komisija to trditev zavrnila.

(139) Družba Dingli je po dokončnem razkritju trdila, da bi morala vrednost CIF, ki se uporablja za transakcije prek družbe Magni Germany za končne uporabnike, temeljiti na vrednosti, ki jo je družba Magni Germany prijavila carinskim organom. Komisija se je po analizi informacij v dokumentaciji strinjala s trditvijo ter ustrezno prilagodila izvozno ceno in stopnjo dampinga.

3.3.3. *Primerjava*

(140) Podrobnosti o primerjavi normalne vrednosti z izvozno ceno so navedene v uvodnih izjavah 253 in 263 začasne uredbe. Komisija je zagotovila posebne podrobnosti tega izračuna v razkritju za posamezno družbo po uvedbi začasnih dajatev.

(141) Družba Dingli je trdila, da bi morala Komisija namesto 5-odstotne stopnje dobička uporabiti razumno stopnjo dobička za družbe, ki opravljajo podobne dejavnosti v skupini Dingli. Komisija je trditev zavrnila z utemeljitvijo, da se je predlagana stopnja dobička nanašala na transakcije med povezanimi strankami in se nanjo ni bilo mogoče zanesti.

(142) Zato so bile začasne ugotovitve iz uvodne izjave 253 začasne uredbe potrjene.

3.3.4. *Prilagoditve*

(143) Trditev, da različni subjekti družbe Terex, vključeni v proizvodnjo in prodajo opreme za mobilni dostop, delujejo kot enoten gospodarski subjekt, je bila začasno zavrnjena v uvodni izjavi 263 začasne uredbe.

([34]) Poročilo je opredeljeno kot občutljivo in se nanj ni mogoče sklicevati ali ga citirati.

(144) Po objavi začasne uredbe je družba Terex trdila, da so njene povezane družbe, vključene v prodajo opreme za mobilni dostop v EU, pod skupnim nadzorom, da vso proizvodnjo in prodajo skupine Terex za EU usmerja družba TGG s sedežem v Švici in da ta družba nosi tudi finančna tveganja. Družba Terex je zahtevala, naj se kot enoten gospodarski subjekt obravnava celotna skupina družb, ki jo sestavljajo družbi Terex Changzhou in TGG ter dva povezana trgovca s sedežem v EU: Genie France in Terex Italia.

(145) Poleg tega je družba Terex predložila pripombe glede razlogov iz uvodnih izjav 258 do 262 začasne uredbe o začasni zavrnitvi zahteve za status enotnega gospodarskega subjekta.

(146) Komisija je v začasni fazi sklenila, da niti družbi Terex Changzhou in TGG niti družba TGG in povezana distributerja (Genie France in Terex Italia) niso enoten gospodarski subjekt, ker njihove pogodbe vsebujejo plačilo pribitka, klavzulo, ki določa, da stranki delujeta kot neodvisni pogodbeni stranki, klavzulo o izbiri prava in pristojnosti v primeru spora ter klavzulo, v kateri je razmerje med strankama opredeljeno kot „prodajalec in kupec“.

(147) Družba Terex je trdila, da ima družba Terex Changzhou zelo omejeni obveznost in prakso povračila družbi TGG v primeru izdelkov, ki ne izpolnjujejo potrebnih specifikacij, da je reševanje sporov z zunanjim razsojanjem med različnimi subjekti družbe Terex posledica uporabe standardne predloge pogodbe in da se to ni nikoli uporabilo, da se kljub temu, da sta se družbi TGG in Terex Changzhou v pogodbah dogovorili o tržno utemeljenem znesku, pri plačilu med navedenima družbama zagotavlja pribitek na stroške, da družba TGG v EU ne prodaja opreme za mobilni dostop, ki jo proizvaja nepovezan subjekt, ter da družba Terex Changzhou ni v neposrednem pogodbenem razmerju s povezanima prodajnima družbama iz EU, tj. družbama Terex Italia in Genie France.

(148) Komisija je preučila pojasnila, opisana v uvodni izjavi 146, vendar je ugotovila, da ne dokazujejo obstoja enotnega gospodarskega subjekta med družbami v skupini Terex, pač pa poudarjajo, da so družbe Terex Changzhou, TGG, Genie France in Terex Italia tesno povezane družbe, ki pripadajo isti skupini ter imajo več skupnih pravil za notranje upravljanje in računovodstvo. Vendar Komisija tega ni nikoli izpodbijala. Ta skupna pravila upravljanja in računovodstva sicer lahko obstajajo med povezanimi družbami v isti skupini, ne da bi bile enoten gospodarski subjekt.

(149) Komisija je v zvezi s trditvijo družbe Terex, da so povračila redka in da v gospodarskem razmerju med družbama Terex Changzhou in TGG ni reševanja sporov, ugotovila, da pogodbeni okvir med tema subjektoma kljub tej praksi omogoča taka povračila (ki so sicer redka, vendar družba sama priznava, da se izplačujejo) in reševanje sporov, ter opozorila na dejstvo, da se njuno razmerje razlikuje od razmerja med proizvajalcem in njegovim „prodajnim oddelkom“. Iz ustreznih klavzul je bilo namreč razvidno pomanjkanje solidarnosti med strankami.

(150) Komisija je v zvezi s trditvijo, da je gospodarska stvarnost med obdobjem preiskave pokazala, da je družba Terex Changzhou namesto tržnih cen, navedenih v pogodbi med subjektoma, od družbe TGG za svoje izdelke prejela pristojbino za proizvodnjo za stroške in pribitek, ugotovila, da sta lahko zajamčen dobiček in posledični notranji finančni prenos med različnimi subjekti, vključenimi v prodajo, značilna za partnerstvo, ki ne pomeni enotnega gospodarskega subjekta. Poleg tega obstoj redno ponovno izpogajanih cen v pogodbi med subjektoma, kot je opisano v uvodni izjavi 146, ni izničen s preteklo prakso pribitka na stroške med njima.

(151) Komisija je preverila in sprejela trditev, da družba TGG v EU ne prodaja opreme za mobilni dostop, ki jo proizvaja kateri koli nepovezan subjekt, vendar je ugotovila, da ta družba poleg opreme za mobilni dostop, ki jo proizvaja družba Terex Changzhou na Kitajskem, prodaja tudi opremo za mobilni dostop, ki jo proizvajajo povezane družbe v Mehiki, Italiji, ZDA in Indiji. Komisija meni, da to kaže na zelo tesno partnerstvo med različnimi povezanimi družbami v skupini, ne pa na odnos, v katerem so družbe TGG, Genie France in Terex Italia izključni „prodajni oddelki“ družbe Terex Changzhou.

(152) Trditev, da je družba TGG in ne družba Terex Changzhou v neposrednem pogodbenem razmerju s povezanima prodajnima družbama EU, tj. družbama Terex Italia in Genie France, ni bila jasna in utemeljena. Družba Terex je po eni strani trdila, da vsi ti subjekti tvorijo enoten gospodarski subjekt, po drugi strani pa, da obstoječe pogodbeno razmerje med družbami TGG ter Terex Italia in Genie France ne vpliva na določitev statusa enotnega gospodarskega subjekta med njimi.

(153) Trditev, da različni subjekti družbe Terex, vključeni v proizvodnjo in prodajo opreme za mobilni dostop, delujejo kot enoten gospodarski subjekt, je bila glede na uvodne izjave 147 do 151 zavrnjena.

(154) Družba Terex je po dokončnem razkritju trdila, da mora Komisija preseči formalnosti, zaradi katerih so povezani subjekti pravno ločeni, in pri oceni trditve glede enotnega gospodarskega subjekta upoštevati „gospodarsko stvarnost“ razmerja.

(155) Komisija je trditev zavrnila. Komisija je analizirala pogodbene določbe med subjekti in ugotovila, da med njimi ni ekonomske solidarnosti. Dodatne informacije o pogodbenem razmerju med subjekti niso bile predložene. Poleg tega niso bili predloženi dokazi, da razmerje, kot je opisano v pogodbenem dogovoru, ni točno. Komisija je tako sklenila, da ustrezne pogodbe vsebujejo klavzule, ki niso skladne s trditvijo, da je gospodarska stvarnost razmerja med povezanim trgovcem in proizvajalcem izražala razmerje med proizvajalcem in notranjim prodajnim oddelkom.

(156) Družba Terex je po dokončnem razkritju ponovila trditve v zvezi z garancijskimi klavzulami in klavzulami o reševanju sporov v pogodbah med člani skupine, plačilom med subjekti družbe Terex in prodajo opreme za mobilni dostop, ki jo proizvajajo proizvajalci družbe Terex, ki niso družba Terex Changzhou, s strani družbe TGG. Družba Terex je pojasnila tudi svoje prejšnje stališče o razmerju med družbo Terex Changzhou ter družbama Genie France in Terex Italy. Družba Terex je na vsaki točki trdila, da bi se morala Komisija pri ocenjevanju vpliva na zahtevo za obravnavo kot enoten gospodarski subjekt opreti na gospodarsko stvarnost in ne na podrobnosti pogodb.

(157) Te posebne trditve so bile že obravnavane v uvodnih izjavah 148 do 151. Za dejansko razmerje med različnimi subjekti so bile značilne pogodbene določbe, ki so se uporabljale med njimi. Poleg tega niso bili predloženi dokazi, da razmerje, kot je opisano v pogodbenem dogovoru, ni točno. Na podlagi tega je Komisija trditev zavrnila.

(158) Drugo zahtevo, da se več družb obravnava kot enoten gospodarski subjekt, je predložila skupina JLG. Trdila je, da družbe JLG Industries, Inc., JLG EMEA, JLG Tianjin in povezana podjetja za prodajo in storitve v EU ([35]), ki se ukvarjajo s prodajo v EU, delujejo kot enoten gospodarski subjekt, ker so povezana podjetja skupine JLG, ki se ukvarjajo s prodajo opreme za mobilni dostop v EU, pod skupnim nadzorom, vso proizvodnjo in prodajo skupine JLG usmerja družba JLG Industries, Inc. s sedežem v ZDA, finančna tveganja pa nosi družba JLG Industries, Inc.

(159) Družba JLG Tianjin proizvaja opremo za mobilni dostop, ki se prodaja družbi JLG Industries (s sedežem v ZDA). V primeru prodaje v EU družba JLG Industries to opremo za mobilni dostop ponovno proda družbi JLG EMEA na Nizozemskem. Ta prodaja končnim neodvisnim strankam ali povezanim trgovcem: JLG Deutschland GmbH, JLG France, JLG Sverige AB, JLG Industries (Italia) in Plataformas Elevadoras (JLG Spain). Družba je trdila, da vsi subjekti, vključeni v proizvodnjo in prodajo opreme za mobilni dostop, tvorijo enoten gospodarski subjekt.

(160) Komisija je ugotovila, da sporazum o distribuciji med družbama JLG EMEA in JLG Industries vsebuje določbe, ki kažejo na neobstoj enotnega gospodarskega subjekta med njima, v njunih pogodbah so na primer arbitražne klavzule, „stranke v pogodbi pa imajo pravico uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, vključno z vsemi pravnimi sredstvi“. Družba JLG EMEA je v skladu s pogodbo neodvisno in po lastni presoji pooblaščena, da izvaja vse dolžnosti distributerja za prodajo opreme za mobilni dostop, ter bo zagotovila, da bodo njene stranke seznanjene z dejstvom, da deluje in prodaja v svojem imenu. Imenovanje družbe JLG EMEA za distributerja je neizključno in nič v njeni pogodbi ne omejuje družbe JLG Industries, da bi za trg Unije imenovala druge distributerje. Družba JLG EMEA lahko zagotavlja nekonkurenčne storitve tretjim osebam za svoj račun ali za račun tretjih oseb.

([35]) Družbe JLG Sweden, JLG Spain, JLG Italy, JLG France in JLG Germany.

(161) Poleg tega je Komisija ugotovila, da standardni sporazum o distribuciji med družbo JLG EMEA in povezanimi podjetji za prodajo in storitve vsebuje določbe, iz katerih je razvidno, da ni solidarnosti in da posledično ne obstaja enoten gospodarski subjekt. Na primer, arbitražno klavzulo, po kateri mora arbitraža potekati v skladu s pravili arbitraže nizozemskega arbitražnega inštituta, priporočeni cenik družbe JLG EMEA, ki naj bi ga uporabljali distributerji, vendar jim je dovoljeno, da zaračunavajo drugačne cene, fiksni odstotek nadomestila, do katerega so distributerji upravičeni za vsako prodajo, ne glede na končno ceno.

(162) Komisija je ugotovila, da pojasnilo o skupnem nadzoru, usmerjanju prodaje in finančnem tveganju, ki ga nosi družba JLG Industries, Inc., dokazuje, da med zadevnimi subjekti obstaja tesno gospodarsko partnerstvo, ne da bi nujno tvorili enoten gospodarski subjekt. Vrsta vodenja in nadzora, kot ju opisuje družba JLG, lahko obstaja med povezanimi družbami, ki pripadajo isti skupini in imajo vnaprej določene odgovornosti kot trgovec, proizvajalec in distributer.

(163) Družba JLG je trdila, da se izpodbijanja argumentov iz uvodnih izjav 258 do 262 začasne uredbe, s katerimi je bila zavrnjena zahteva družbe Terex za obravnavo kot enoten gospodarski subjekt, za družbo JLG ne uporabljajo.

(164) Komisija ni podrobno preučila trditve, da razlogi za zavrnitev zahteve za obravnavo kot enoten gospodarski subjekt družbe Terex ne veljajo tudi za družbo JLG. Argumenti, na katerih temelji zavrnitev trditve družbe JLG, so samostojni in specifični za posamezno družbo, kot je podrobno opisano v uvodnih izjavah 159, 160 in 161.

(165) Glede na uvodne izjave 159, 160 in 161 je bila trditev, da različni subjekti skupine JLG, vključeni v proizvodnjo in prodajo opreme za mobilni dostop, delujejo kot enoten gospodarski subjekt, zavrnjena.

(166) Po dokončnem razkritju je družba JLG ponovila svojo trditev, da je delovala kot enoten gospodarski subjekt. Družba JLG je vztrajala pri „gospodarski stvarnosti“ v delovanju skupine in trdila, da Komisija ne bi smela upoštevati pogodbenih določb med različnimi subjekti skupine.

(167) Komisija je trditev zavrnila. Stranke so se svobodno dogovorile o pogodbenih določbah. Družba JLG ni utemeljila, zakaj jih ni uporabljala. Komisija je analizirala te pogodbene določbe med subjekti in ugotovila, da med njimi ni ekonomske solidarnosti. Dodatne informacije o pogodbenem razmerju med subjekti niso bile predložene. Poleg tega niso bili predloženi dokazi, da razmerje, kot je opisano v pogodbenem dogovoru, ni točno. Komisija je tako sklenila, da ustrezne pogodbe vsebujejo klavzule, ki niso skladne s trditvijo, da je gospodarska stvarnost razmerja med povezanim trgovcem in proizvajalcem izražala razmerje med proizvajalcem in notranjim prodajnim oddelkom.

3.3.5. *Stopnje dampinga*

(168) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene stroškov, zavarovanja in prevoznine (CIF) meja Unije brez plačane dajatve, so naslednje:

| Družba | Dokončna stopnja dampinga |
|---|---|
| Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. | 49,3 % |
| Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. | 66,7 % |
| Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. | 48,7 % |
| Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. | 20,6 % |
| Druge sodelujoče družbe | 48,1 % |
| Vse druge družbe | 66,7 % |

## 4. ŠKODA

### 4.1. Zahteva za ločeno analizo škode in vzročne zveze za opremo za mobilni dostop z električnimi ali hibridnimi ter konvencionalnimi motorji

(169) Zbornica CCCME je po začasnem razkritju ponovila, da bi bilo treba dejavnika škode in vzročne zveze v preiskavi za opremo za mobilni dostop z električnimi ali hibridnimi in konvencionalnimi motorji oceniti ločeno kot podskupine ali segmente podtrga, saj je trdila, da ta oprema za mobilni dostop ni zamenljiva zaradi bistvenih razlik v značilnostih izdelka, končni uporabi in dojemanju trga. Trdila je tudi, da ker Komisija tega ni storila, ni zagotovila objektivne preiskave elementov škode v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe. Zbornica CCCME je trditev ponovila po dokončnem razkritju, ne da bi jo podprla s kakršnim koli novim elementom.

(170) Komisija je, kot je podrobno opisano v oddelku 2.4.1, sklenila, da imata obe kategoriji (konvencionalna in električna ali hibridna oprema za mobilni dostop) enake bistvene značilnosti in da je zato upravičeno, da sta obe del obsega izdelka in ocenjeni kot isti tržni segment. Razlike med obema kategorijama niso bile tolikšne, da bi bila upravičena ločena analiza škode in vzročne zveze, saj so si izdelki konkurirali. Kot je pojasnjeno v oddelku 2.4.1, bi se lahko v prihodnosti več opreme za mobilni dostop s konvencionalnim motorjem postopoma nadomestilo z električno ali hibridno opremo za mobilni dostop, ta oprema pa bi se lahko tudi v večji meri uporabljala zunaj. Zato se je področje uporabe obeh kategorij opreme za mobilni dostop razvijalo, kar je bil dodaten argument proti ločeni oceni. Zato je Komisija sklenila, da dejavnikov škode in vzročne zveze za obe kategoriji opreme za mobilni dostop ni upravičeno ocenjevati ločeno.

### 4.2. Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije

(171) Ker ni bilo pripomb glede opredelitve pojma industrija Unije, se uvodne izjave 273 do 275 začasne uredbe potrdijo.

### 4.3. Potrošnja Unije

(172) Ker ni bilo pripomb glede potrošnje Unije, se uvodne izjave 276 do 278 začasne uredbe potrdijo.

### 4.4. Uvoz iz zadevne države

#### 4.4.1. *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevne države*

(173) Ker ni bilo pripomb glede uvoza iz zadevne države, se uvodne izjave 279 do 281 začasne uredbe potrdijo.

#### 4.4.2. *Cene uvoza iz zadevne države: nelojalno nižanje prodajnih cen in oviranje dviga cen*

(174) Komisija je v uvodnih izjavah 286 do 288 začasne uredbe podrobno opisala metodologijo za določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen in sklenila, da so se zaradi kitajskega uvoza nelojalno nižale prodajne cene in se je oviral dvig cen industrije Unije.

(175) Družba JLG je po dokončnem razkritju v zvezi z družbo JLG EMEA trdila, da metodologija, ki jo je Komisija uporabila za določitev vrednosti CIF, ni omogočala poštene primerjave prodajnih cen družbe JLG v EU s cenami industrije EU. Ker je vse prodajne dejavnosti, povezane z EU, organizirala samo družba JLG EMEA, Komisija pri konstruiranju izvozne cene ne bi smela odšteti njenega dobička in PSU-stroškov. Družba JLG je nadalje trdila, da je transferna cena znotraj družbe, ki jo je zaračunavala družba JLG Tianjin, zajemala le stroške proizvodnje, splošne stroške tovarne in 7-odstotni pribitek na dobiček (na podlagi stroškov), kar ni bilo enako ciljni ceni industrije EU, določeni na podlagi ciljnega dobička in dejanskih PSU-stroškov, izraženih v odstotkih prodajnih cen.

(176) Komisija je argument zavrnila, ker je treba za določitev zanesljive uvozne cene po običajnih tržnih pogojih tako ceno konstruirati tako, da se kot izhodišče uporabi cena povezanega uvoznika pri nadaljnji prodaji prvi neodvisni stranki. Pri izvedbi te rekonstrukcije se upoštevajo pravila za konstruiranje izvozne cene iz člena 2(9) osnovne uredbe in se uporabljajo po analogiji. V skladu s členom 2(9) osnovne uredbe mora preiskovalni organ določiti zanesljivo izvozno ceno na meji Unije s prilagoditvijo za vse stroške, nastale med uvozom in nadaljnjo prodajo, ter za nastali dobiček. Z uporabo člena 2(9) osnovne uredbe po analogiji se lahko izračuna cena, ki je popolnoma primerljiva s ceno, ki se uporablja za preučitev prodaje nepovezanim strankam, in s prodajno ceno industrije Unije.

(177) Družba Terex je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija v zvezi z družbo TGG pri konstruiranju izvozne cene ne bi smela odšteti dobička in PSU-stroškov, da bi omogočila pošteno primerjavo prodajne cene družbe Terex v EU in cene industrije EU. Transferna cena med družbo Terex Changzhou in družbo TGG je zajemala samo stroške proizvodnje, splošne stroške tovarne in dobiček. To ni bilo enako ciljni ceni industrije EU, določeni na podlagi ciljnega dobička in dejanskih PSU-stroškov, ki so bili izraženi kot odstotki prodajnih cen.

(178) Komisija je argument zavrnila, ker je treba za določitev zanesljive uvozne cene po običajnih tržnih pogojih tako ceno konstruirati tako, da se kot izhodišče uporabi cena povezanega uvoznika pri nadaljnji prodaji prvi neodvisni stranki. Pri izvedbi te rekonstrukcije se upoštevajo pravila za konstruiranje izvozne cene iz člena 2(9) osnovne protidampinške uredbe in se uporabljajo po analogiji. V skladu s členom 2(9) osnovne uredbe mora preiskovalni organ določiti zanesljivo izvozno ceno na meji Unije s prilagoditvijo za vse stroške, nastale med uvozom in nadaljnjo prodajo, ter za nastali dobiček. Z uporabo člena 2(9) osnovne protidampinške uredbe po analogiji se lahko izračuna cena, ki je popolnoma primerljiva s ceno, ki se uporablja za preučitev prodaje nepovezanim strankam, in s prodajno ceno industrije Unije.

4.4.2.1. Raven trgovanja

(179) Pritožnik, zbornica CCCME, družba Sinoboom in družba Dingli so po začasnem razkritju trdili, da iz začasnega razkritja ni jasno, ali je Komisija pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih (in ciljnih) cen prilagodila ceno proizvajalcev Unije, če so prodajali prek povezanih subjektov, kot je to storila za ceno kitajskih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov.

(180) Komisija je pojasnila, da so bile enake prilagoditve izvedene za proizvajalce izvoznike na Kitajskem in proizvajalce Unije ter da je zato primerjala cene na isti ravni trgovanja.

4.4.2.2. Prilagoditev za carino

(181) Pritožnik je po začasnem razkritju trdil, da Komisija ne bi smela sistematično prilagoditi izvozne cene za 4,5 % carine, ker se za uvoz pod oznako TARIC 8428 90 9020 carina sploh ne plačuje. Trdil je, da bi bilo treba prilagoditev izvesti le za izvoz, za katerega so veljale dajatve, in sicer na podlagi podatkov, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci izvozniki, če informacije niso bile sporočene, pa na podlagi podatkov po začetku preiskave z opredelitvijo deleža uvoza, za katerega so veljale dajatve, v primerjavi z uvozom, za katerega so bile dajatve enake nič. Komisija je sprejela trditev in ustrezno znižala izvozno ceno.

(182) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju trdila, da bi se morala Komisija opreti na dejanske podatke o izvozu vsakega vzorčenega proizvajalca izvoznika in ne na podatke o uvozu v obdobju po obdobju preiskave. Komisija je pojasnila, da je prilagoditev temeljila na dejanskih podatkih proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave, ki so omogočali ugotovitev, ali se za izvoz plačuje carina.

4.4.2.3. Primerljivost izdelka

(183) Družba Sinoboom in pritožnik sta po začasnem razkritju predložila pripombe o razvrstitvi in primerljivosti izdelkov.

(184) Družba Sinoboom se je sklicevala na začasno razkritje in dejstvo, da je Komisija za izračun stopnje škode združila kontrolne številke izdelka, zaradi česar je primerjala dvigala s precej različnimi delovnimi višinami, zato naj bi bila stopnja škode precenjena.

(185) Komisija je sprejela trditev in izvedla primerjavo na podlagi kontrolnih številk izdelka ter ustrezno prilagodila izračune. Stopnja škode se je posledično zmanjšala.

(186) Družba Sinoboom je nadalje poudarila, da je bila njena začasna stopnja dampinga višja od stopenj drugih proizvajalcev izvoznikov. Po njenem mnenju bi lahko tako razliko povzročila metodologija, ki jo je Komisija uporabila za primerjavo cen in analizo stopnje škode. Sklicevala se je na razkritje razvrstitve kontrolnih številk izdelka in trdila, da zainteresirane strani niso imele dovolj časa za predložitev pripomb o primerjavi kontrolnih številk izdelka, ki so jo strani predložile le en dan pred rokom za predložitev pripomb o začasnih ukrepih. Menila je, da so proizvajalci Unije kontrolne številke izdelka nepravilno razvrstili, in opozorila na vrste izdelkov, ki so bile morda napačno razvrščene ali pri katerih ni mogla preveriti pravilne razvrstitve na podlagi opisa vrst izdelka.

(187) Po drugi strani pa je pritožnik v odzivu na pripombe zbornice CCCME menil, da so trditve neutemeljene, saj so bili izdelki bodisi pravilno razvrščeni bodisi niso bili proizvedeni ali uporabljeni za primerjavo.

(188) Komisija je preverila domnevne napačne razvrstitve in ugotovila, da je eden od vzorčenih proizvajalcev Unije dejansko sporočil dve vrsti opreme za mobilni dostop pod napačno kontrolno številko izdelka. Komisija je razvrstitev kontrolne številke izdelka ustrezno popravila.

(189) Družba Sinoboom je trdila tudi, da bi proizvajalci Unije nekatere vrste izdelka lahko prodajali v nereprezentativnem obsegu, zaradi česar bi se lahko cene teh izdelkov umetno zvišale. V tem primeru bi morala Komisija zadevno prodajo prerazvrstiti in jo vključiti v najbližjo ločeno kontrolno številko izdelka, za katero so imeli proizvajalci Unije v obdobju prodaje reprezentativno prodajo.

(190) Komisija je preverila in potrdila, da se vrste izdelkov, ki jih je prodajala industrija Unije, v primerjavi z enakimi vrstami izdelkov, ki jih je prodajala družba Sinoboom, niso nanašale na nereprezentativne količine. Zato kontrolnih številk izdelka ni bilo treba prerazvrstiti.

(191) Pritožnik je menil, da so bile nekatere vrste izdelkov, ki jih je prijavila družba JLG, očitno napačno razvrščene glede na uporabo izbranih zgibnih rok za industrijske namene ali na razgibanem terenu in glede na delovno višino nekaterih navpičnih stebrnih dvigal.

(192) Med postopkom preverjanja povezanih družb v zaključni fazi so se družbe strinjale, da se ti izdelki prerazvrstijo v pravilne kontrolne številke izdelka.

4.4.2.4. Sklep o cenah uvoza in oviranju dviga cen

(193) Komisija je po popravkih izračunov stopnje nelojalnega nižanja prodajnih (in ciljnih) cen, kot je pojasnjeno zgoraj in v oddelku 3.3.2, določila tehtano povprečno stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen v višini 11,9 %.

(194) Poleg nelojalnega nižanja prodajnih cen so ostale znatne tudi stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen pri vzorčenih proizvajalcih izvoznikih. Na podlagi tega je Komisija vztrajala pri sklepu iz uvodne izjave 288, da je kitajski uvoz znatno oviral dvig cen industrije Unije, ki je morala v obdobju prodaje prodajati po cenah, nižjih od stroškov.

### 4.5. **Gospodarski položaj industrije Unije**

(195) Komisija je v začasni uredbi (oddelek 4.5) podrobno opredelila makroekonomske in mikroekonomske kazalnike industrije Unije v obravnavanem obdobju. V uvodni izjavi 320 začasne uredbe je sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe.

(196) Komisija ni prejela pripomb glede ravni makroekonomskih in mikroekonomskih kazalnikov. Ker ni bilo pripomb glede ravni teh kazalnikov, se uvodne izjave 289 do 316 začasne uredbe potrdijo.

4.5.1. *Sklep o škodi*

(197) Po začasnem razkritju so zbornica CCCME, kitajska vlada in pritožnik predložili pripombe na sklepe Komisije v zvezi z oceno kazalnikov škode in škode.

(198) Zbornica CCCME je menila, da kazalniki škode kažejo, da industrija opreme za mobilni dostop v Uniji raste in da ni pozitivnih dokazov o znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Sklicevala se je na 100-odstotno rast proizvodnje, 88-odstotno povečanje izkoriščenosti zmogljivosti in 62-odstotno povečanje obsega prodaje industrije Unije. Trdila je tudi, da je bilo 16-odstotno zvišanje cen višje od 14-odstotnega zvišanja stroškov. Poleg tega je trdila, da se je zaposlenost v industriji Unije povečala za 40 %, produktivnost za 43 %, končne zaloge v proizvodnji pa so se zmanjšale za 35 %. Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju ponovila podobne argumente in trdila, da podatki o kazalnikih škode, razkriti zainteresiranim stranem, niso prepričljivo pokazali, da je bila industriji Unije v obdobju preiskave povzročena znatna škoda. Vendar svoje trditve ni podprla z novimi elementi.

(199) Zbornica CCCME je poleg tega opozorila na finančna poročila skupine Manitou, ki so pokazala znatno povečanje dobička in prodaje v severni in južni Evropi ([36]), in na dva članka, v katerih je navedeno, da je družba Haulotte povečala prodajo ([37]). Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju dodala, da se računovodski izkazi skupine Manitou sklicujejo na „oddelek izdelkov“, ki zajema opremo za mobilni dostop in ki je v skladu z navedbami „v celoti izkoristil učinek zvišanja cen, ki je v letu 2023 prispeval 13 % k rasti prodaje“. Trdila je tudi, da je bilo prav tako navedeno, da so se „[v]si trgi in poslovni sektorji izredno okrepili“ ([38]).

(200) Kitajska vlada se je sklicevala tudi na povečanje proizvodne zmogljivosti, obsega proizvodnje, obsega prodaje, števila zaposlenih, prodajne cene in druge kazalnike proizvajalcev Unije. Trdila je, da Komisija ni upoštevala dejanskih vzrokov za upad dobičkonosnosti industrije Unije.

(201) Po drugi strani pa je pritožnik menil, da je normalno, da se je tudi pri industriji, ki je utrpela škodo, obseg proizvodnje in prodaje nekoliko povečal, saj industrija ob stagnaciji ali zmanjšanju verjetno ne bi mogla preživeti glede na povečanje potrošnje za 122 %. Trdil je, da je treba zato upoštevati pomemben razcvet trga.

(202) Pritožnik je tudi poudaril, da se je uvoz iz Kitajske od leta 2020 do obdobja preiskave povečal za več kot 226 %, kar je presegalo povečanje potrošnje, tržni delež pa se je povečal za 47 %, kar kaže na agresiven in hiter prihod kitajskega uvoza na trg Unije. Zato je položaj industrije Unije kljub povečanju proizvodnje med letom 2020 in obdobjem preiskave ostal škodljiv. Pritožnik je nadalje trdil, da je bilo to zato, ker so na leto 2020 vplivale razmere zaradi pandemije in ker je bila proizvodnja leta 2020 nizka. Poznejše povečanje proizvodnje je ostalo precej pod povečanjem potrošnje, kar je pomenilo, da industrija Unije ni mogla proizvajati in prodajati v skladu s povpraševanjem na trgu. Pritožnik je tudi poudaril, da se je zaposlenost zaradi potrebe po zmanjšanju stroškov povečala manj kot proizvodnja.

([36]) 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com) na voljo na povezavi: https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

([37]) Record start for Haulotte | (Rekordni začetek za družbo Haulotte) Vertikal.net;https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte.

([38]) Letno poročilo skupine Manitou za leto 2023 na https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, stran 28.

(203) Pritožnik je prav tako trdil, da so se računovodski izkazi, ki jih je navedla zbornica CCCME, nanašali na celotno poslovanje družbe Manitou, medtem ko je zadevni izdelek leta 2023 predstavljal le 11,6 % njenih dejavnosti. Trdil je tudi, da je bilo v članku, v katerem je bilo omenjeno povečanje prodaje družbe Haulotte, navedeno tudi, da ta družba ni mogla plačati dolgov in določiti cen na ravni praga dobička ter da so njene finančne in prodajne težave povzročili kitajski proizvajalci.

(204) Poleg tega je industrija Unije poudarila, da je bilo leto 2022 najbolj drastično leto doslej za škodo Unije in da manjše izboljšanje leta 2023 ni pokazalo, da ni več utrpela škode.

(205) Komisija je ocenila trditve različnih strank. Menila je, da v nasprotju s trditvami zbornice CCCME in kitajske vlade dejstva, da so nekateri kazalniki, kot so proizvodnja, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, cena in zaposlenost industrije Unije, v obravnavanem obdobju kazali pozitiven trend, ni mogoče razlagati ločeno kot znak rastoče industrije v dobrem stanju. Komisija se je sklicevala na uvodno izjavo 318 začasne uredbe, v kateri je pojasnila, da so na vse kazalnike industrije Unije in na kazalnike številnih drugih industrijskih panog vplivale razmere zaradi pandemije leta 2020. Proizvodnja, izkoriščenost zmogljivosti, prodaja in zaposlenost industrije Unije so bili torej leta 2020 na zelo nizki ravni, ker je bilo leto 2020 referenčno leto, je iz njih zato razvidno povečanje.

(206) Navedeno se lahko ponazori s tem, da sta bila obseg proizvodnje in proizvodna zmogljivost industrije Unije pred pandemijo leta 2019 večja kot leta 2020 in na podobni ravni kot v obdobju preiskave. Proizvodnja industrije Unije je leta 2019 znašala 34 669 enot v primerjavi s 35 402 enotami v obdobju preiskave, prodaja industrije Unije pa je leta 2019 znašala 27 765 enot v primerjavi s 23 794 enotami v obdobju preiskave. Zadnjenavedeno je predstavljalo 14-odstotno zmanjšanje med letom 2019 in obdobjem preiskave. Podobno se je zaposlenost med letom 2019 in obdobjem preiskave zmanjšala za 7 %.

(207) Komisija je zato menila, da dejstvo, da je iz nekaterih kazalnikov med letom 2020 in obdobjem preiskave razvidno povečanje, ni bil znak zdrave rastoče industrije, temveč znak vrnitve na ravni pred pandemijo COVID-19, zlasti na trgu, na katerem se je potrošnja med letom 2020 in obdobjem preiskave povečala za 122 %, in sicer z 28 481 enot leta 2020 na 63 086 enot v obdobju preiskave. V običajnih tržnih razmerah bi se prodaja industrije Unije povečevala v skladu z naraščajočo potrošnjo. Vendar to ni bilo tako, saj se je med letom 2020 in obdobjem preiskave prodaja povečala le za 62 % v primerjavi s 122-odstotnim povečanjem potrošnje. Čeprav se je stopnja zaposlenosti med letom 2020 in obdobjem preiskave povečala za 40 %, je bila za 60 % nižja od povečanja proizvodnje, ki se je v istem obdobju povečala za 100 %.

(208) Komisija je poleg tega opozorila, da je industrija Unije med letom 2020 in obdobjem preiskave utrpela pomembne izgube. Čeprav so se izgube od leta 2022 do obdobja preiskave zmanjšale, je industrija še naprej ustvarjala izgubo, medtem ko bi se morala na cvetočem trgu oprema za mobilni dostop v običajnih tržnih razmerah vrniti v dobičkonosen položaj.

(209) Komisija je tudi menila, da so računovodski izkazi skupine Manitou zajemali vse dejavnosti te skupine, od katerih je bila oprema za mobilni dostop le njihov majhen del, in se niso nanašali posebej na prodajo opreme za mobilni dostop. Komisija je ocenila in preverila vse podatke za obdobje preiskave, ki se nanašajo posebej na opremo za mobilni dostop za vsakega vzorčenega proizvajalca Unije. Zato ta vrsta navedb v računovodskih izkazih skupine Manitou ni bila pomembna za oceno gospodarskih kazalnikov, ki so bili preverjeni in ocenjeni v zvezi z zadevnim izdelkom in zlasti obdobjem preiskave (ki ni sovpadalo s poslovnim letom družbe). Zato iz njih ni bilo mogoče izpeljati nobenih sklepov v zvezi z zadevnim izdelkom. Enako je veljalo za informacije, sporočene v zvezi s skupino Haulotte. Komisija je ugotovitve utemeljila na preverjenih podatkih obeh družb, ki odražajo gospodarski položaj, povezan le s proizvodnjo in prodajo opreme za mobilni dostop v obravnavanem obdobju.

(210) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju trdila tudi, da se je sklicevanje Komisije na kazalnike v letu 2019 nanašalo le na makroekonomske kazalnike in ne na mikroekonomske podatke ter da je zato obstajala očitna nedoslednost v časovnem obdobju ocene škode. Zato po njenem mnenju ni mogoče izključiti, da bi analiza kazalnikov škode, ki se nanašajo na nedosledno obravnavano obdobje, povzročila izkrivljeno sliko škode. Poleg tega je zbornica CCCME trdila, da bi morala Komisija upoštevati obdobje blizu obdobja preiskave, ker bi bilo iz take ocene najnatančneje razvidno, ali je industrija Unije v obdobju preiskave utrpela znatno škodo, ter ker so bili damping ter nelojalno nižanje prodajnih in ciljnih cen ugotovljeni le za obdobje preiskave.

(211) Vendar dejstvo, da se je Komisija sklicevala na položaj industrije Unije leta 2019, ni pomenilo podaljšanja obravnavanega obdobja in tudi ne, da je bilo za oceno mikroekonomskih in makroekonomskih kazalnikov uporabljeno drugo obdobje. Sklic na stanje leta 2019 je bil dodan, da bi se podprli sklepi o stanju v obdobju preiskave in obravnavanem obdobju, zlasti glede na dejstvo, da so na leto 2020, ki je bilo uporabljeno kot referenčno leto za analizo, vplivale razmere zaradi pandemije. Obdobje preiskave in obravnavano obdobje, na podlagi katerih so bili sprejeti sklepi, se nista spremenila (glej oddelek 1.7). Komisija je zato trditev zavrnila.

(212) Glede na pomembne izgube, ki jih je industrija Unije utrpela v obravnavanem obdobju, znatno izgubo tržnega deleža (približno 14 odstotnih točk) in poslabšanje drugih finančnih kazalnikov, kot so denarni tok, naložbe in donosnost naložb (glej uvodno izjavo 313 začasne uredbe), ni bilo mogoče šteti, da je industrija opreme za mobilni dostop v Uniji zdrava industrija.

(213) Zato je Komisija vztrajala pri sklepu, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe.

## 5. VZROČNA ZVEZA

### 5.1. Učinki dampinškega uvoza

(214) Komisija je v uvodni izjavi 323 začasne uredbe sklenila, da je znatno škodo industriji Unije povzročil dampinški uvoz zadevnega izdelka iz Kitajske.

(215) Po začasnem razkritju so zbornica CCCME, kitajska vlada in pritožnik predložili pripombe k sklepu.

(216) Zbornica CCCME je trdila, da bi v primeru neupoštevanja leta 2020, na katerega so vplivale razmere zaradi pandemije, tržni delež kitajskega uvoza ostal precej stabilen z manjšim povečanjem za 3 odstotne točke, raven cen pa bi se zvišala za skoraj 50 %. Trdila je, da so se kazalniki industrije Unije v istem obdobju povečali. Tržni delež industrije Unije je, če se izključi leto 2020 kot neobičajno leto, na katero je vplivala pandemija, v preostalem obravnavanem obdobju ostal precej stabilen, pri čemer se je nekoliko zmanjšal, in sicer za 2 odstotni točki. Hkrati je bil tržni delež kitajskega uvoza stabilen, njegove cene pa so se zvišale za skoraj 50 %.

(217) Komisija je najprej ugotovila, da se je tržni delež kitajskega uvoza od leta 2021 do obdobja preiskave dejansko povečal le za 3 odstotne točke. Vendar je glede na znatno povečanje potrošnje v istem obdobju to povečanje tržnega deleža za 3 odstotne točke v absolutnem smislu pomenilo povečanje uvoza za 104 %, in sicer s 23 124 enot, uvoženih leta 2021, na 33 946 enot, uvoženih v obdobju preiskave, kar je bilo znatno. Zaradi dejstva, da se je v smislu tržnega deleža kitajskega uvoza glavno povečanje zgodilo na začetku obravnavanega obdobja in ne na koncu, se prav tako ni zmanjšala vzročna zveza, temveč se je pojasnilo, zakaj je industrija Unije v celotnem obravnavanem obdobju ustvarjala izgubo.

(218) Poleg tega je leta 2019 v primerjavi z letom pred pandemijo obseg uvoza iz Kitajske znašal približno 8 800 enot. Zato se je obseg uvoza iz Kitajske od leta 2019 do obdobja preiskave povečal za 285 %, in sicer z 8 800 enot, uvoženih leta 2019, na 33 946 enot, uvoženih v obdobju preiskave, kar kaže na zelo znatno povečanje. Čeprav so se cene kitajskega uvoza dejansko zvišale, so ostale precej nižje od prodajnih cen industrije Unije.

(219) Zbornica CCCME je v zvezi z dobičkonosnostjo trdila, da je imela industrija Unije od začetka obravnavanega obdobja negativen dobiček. Po njenem mnenju trditev, da je na finančni položaj industrije Unije že vplivalo povečanje kitajskega uvoza, ki se je začelo leta 2018, ni podprta z nobenimi dokazi in zato ni utemeljena.

(220) Kot je navedeno v uvodni izjavi 281 začasne uredbe, je bil uvoz iz Kitajske na začetku obravnavanega obdobja leta 2020 že znaten in je znašal več kot 10 000 enot. Tudi podatki, ki so jih predložili vzorčeni kitajski proizvajalci izvozniki, so pokazali, da je bil leta 2019 obseg uvoza podoben. Iz tega je jasno razvidno, da je na industrijo Unije že od leta 2018 vplival poceni uvoz.

(221) Zbornica CCCME je menila tudi, da je bila donosnost naložb industrije Unije v celotnem obravnavanem obdobju nestanovitna, saj je bila leta 2021 precej visoka, in sicer 35–40 %, nato se je leta 2022 zmanjšala na negativno vrednost, v obdobju preiskave pa se je nekoliko izboljšala. Poudarila je, da se je donosnost naložb industrije Unije znatno povečala v letu, ko se je znatno povečal tudi kitajski uvoz, zmanjšala pa v letu do obdobja preiskave, ko je tržni delež kitajskega uvoza ostal precej stabilen. Zbornica CCCME je zato trdila, da ni mogoče skleniti, da je tako slabo uspešnost povzročilo povečanje uvoza iz Kitajske.

(222) Komisija je menila, da dejstvo, da se je med letoma 2020 in 2021 povečala donosnost naložb, kar je bilo istega leta kot znatno povečanje kitajskega uvoza, ni vplivalo na njen sklep, da je dampinški kitajski uvoz povzročil škodo industriji Unije, saj se učinek tega uvoza ne bi nujno kazal v donosnosti naložb istega leta in bi ga bilo treba obravnavati v daljšem časovnem obdobju. Komisija je sklenila, da je bil razvoj povečanja posledica kitajskega uvoza v prejšnjih letih in dejstva, da industrija Unije v istem obdobju ni bila dobičkonosna. Na splošno se je donosnost naložb v obravnavanem obdobju zmanjšala za več kot 400 %. Poleg tega se je, kot je navedeno v uvodni izjavi 313 začasne uredbe, od leta 2020 raven naložb proizvajalcev Unije zmanjšala za 64 %, kar je bilo znatno.

(223) Kitajska vlada je nadalje trdila, da se je dobičkonosnost industrije Unije v obdobju preiskave v primerjavi z letom 2022 bistveno izboljšala in se ponovno povečala za približno 10 odstotnih točk. Trdila je, da to kaže, da zmanjšanja dobičkonosnosti industrije Unije niso povzročile kitajske cene uvoza.

(224) Komisija je ponovila, da dejstva, da so se izgube med letom 2022 in obdobjem preiskave izboljšale z [(–15 %) na (–10 %)] na [(–5 %) na (0 %)], ni mogoče šteti za znak okrevanja. Po podatkih industrije Unije se je dobičkonosnost industrije Unije leta 2022 zmanjšala, ker so se stroški surovin povečali za 25–30 % in ker družbe niso mogle zvišati cen za že izpogajana naročila. Zato so bile izgube leta 2022 izjemno velike. Kot je navedeno zgoraj, pa dejstva, da so se izgube med letom 2022 in obdobjem preiskave pozneje zmanjšale, ni bilo mogoče šteti za znak okrevanja, saj je industrija Unije še vedno utrpela znatne izgube, ki so bile predvsem posledica oviranja dviga cen zaradi nizkih cen uvoza iz Kitajske. Trditev je zato štela za neutemeljeno.

### 5.2. **Učinki drugih dejavnikov**

#### 5.2.1. *Visoki stroški proizvodnje*

(225) Zbornica CCCME je menila, da so škodo industriji Unije povzročili zvišanje cen surovin in drugi stroški, kot so stroški dela.

(226) Kitajska vlada je trdila tudi, da zmanjšanja dobičkonosnosti družb Unije leta 2022 ni mogoče pojasniti s cenami uvoženih izdelkov, zlasti ker cene uvoženih izdelkov niso drastično nihale. Kitajska vlada je trdila, da Komisija ni upoštevala negativnega vpliva, ki ga je imelo stalno naraščanje cen surovin v obdobju preiskave na dobičkonosnost proizvajalcev Unije, in je škodo napačno pripisala kitajskemu uvozu.

(227) Pritožnik je po drugi strani trdil, da so cene v obdobju preiskave na svetovni ravni in na trgu Unije zaradi zvišanja stroškov skokovito narasle ter da industrija Unije zvišanja stroškov ni mogla prenesti na svoje stranke zaradi pritiska kitajskih izvoznikov. Vendar je menil, da zvišanje stroškov samo po sebi za družbe ne bi bilo škodljivo, če bi obstajali enaki konkurenčni pogoji. Proizvajalci Unije zaradi cenovnega pritiska kitajskega dampinškega uvoza niso mogli dovolj zvišati cen, se ponovno pogajati o obstoječih pogodbah in pokriti povečanja stroškov. Industrija je zato ustvarjala izgubo.

(228) Komisija je pri analizi upoštevala negativni vpliv stalnega naraščanja cen surovin, vendar je sklenila, da to zvišanje ni zmanjšalo vzročne zveze. Dobičkonosnost bi se lahko v običajnih tržnih razmerah zmanjšala v omejenem časovnem obdobju, ko industrija ne bi mogla zvišati cen v enakem obsegu, kot so se zvišali stroški zaradi obstoječih pogodb, vendar bi se lahko čez nekaj časa ponovno pogajala o pogodbah, da bi pokrila vsaj stroške, zlasti na cvetočem trgu, kot je v tem primeru. Vendar glede na to, da so bile cene kitajskega uvoza v celotnem obravnavanem obdobju znatno nižje od cen Unije in da se je obseg dampinškega uvoza v istem obdobju precej povečal, industrija Unije ni mogla zvišati cen v skladu s povečanjem stroškov. Komisija je zato menila, da povečanje stroškov ni moglo zmanjšati vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Kitajske in znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, ter da je škodo industriji Unije povzročilo predvsem povečanje poceni uvoza.

### 5.3. **Druge terjatve**

(229) Kitajska vlada je trdila, da je glede na to, da so bile povprečne izvozne cene industrije Unije nižje od njenih prodajnih cen na trgu Unije in da je bil ta izvoz dobičkonosen, pokazala, da ni podlage za trditev, da je bila industrija Unije zaradi poceni kitajskega uvoza prisiljena prodajati izdelke opreme za mobilni dostop po nizkih cenah, kar je vplivalo na njeno dobičkonosnost.

(230) Vendar je Komisija menila, da na podlagi dejstva, da so bile izvozne cene nižje od domačih prodajnih cen, a dobičkonosne, ni bilo mogoče skleniti, da poceni kitajski uvoz ni vplival na dobičkonosnost industrije Unije. Razlog za večinoma dobičkonosen izvoz je bila razlika v naboru izdelkov pri prodaji na izvoznem in domačem trgu v istem obdobju. Ker je bil izvoz dobičkonosen, ni zmanjšal vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(231) Zbornica CCCME je trdila tudi, da industrija Unije ni mogla ponuditi celotnega nabora električne opreme za mobilni dostop, zlasti električne opreme za mobilni dostop z večjo največjo višino.

(232) Po drugi strani je pritožnik menil, da so trditve, da proizvajalci Unije niso mogli zadovoljiti povpraševanja po električni opremi za mobilni dostop, neutemeljene in napačne. Trdil je, da ni res, da so kitajski proizvajalci posebno pozornost namenili električni opremi za mobilni dostop, saj so tako opremo v velikih količinah proizvajali in prodajali tudi proizvajalci Unije. Na primer, več kot 70 % strojev, ki jih je družba Haulotte prodala med letoma 2020 in 2022 (najnovejši javno dostopni podatki), je bilo električnih. Trdil je, da je družba Haulotte ponujala širok nabor električnih strojev: njena navpična stebrna dvigala so na primer na voljo le na električni pogon, škarjasta dvigala in dvigala z zgibno roko pa na električni pogon in z motorjem z notranjim zgorevanjem.

(233) Kot je navedeno v uvodni izjavi 336 začasne uredbe, je Komisija ponovila, da je primerjava med vrstami izdelka, ki so jih uvozili vzorčeni proizvajalci izvozniki, in vrstami izdelka, ki jih je prodajala industrija Unije, pokazala, da je bilo na splošno več kot 90 % vrst izdelka, ki so jih prodajali vzorčeni proizvajalci Unije, primerljivih z vrstami izdelka, uvoženimi iz Kitajske. Poleg tega se je v obdobju preiskave več kot 60 % prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije na trgu Unije nanašalo na električno opremo za mobilni dostop. Zato je Komisija menila, da je nabor izdelkov, ki so ga na trgu Unije prodajali proizvajalci izvozniki, primerljiv z naborom izdelkov, ki ga je prodajala industrija Unije. Kakršne koli domnevne razlike v naboru izdelkov zato niso mogle biti vzrok za škodo, povzročeno industriji Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(234) Zbornica CCCME je po dokončnem razkritju ponovila, da industrija Unije ni konkurenčna, ker ima omejen nabor električne opreme za mobilni dostop. Sklicevala se je na izjavo v poročilu kitajskega proizvajalca Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd, v katerem je bilo navedeno, da družbe težko sledijo povpraševanju na trgu po novih strojih, zlasti profesionalnih in električnih, ter daljšim dobavnim rokom v okviru okrevanja po razmerah zaradi pandemije. Zbornica CCCME je opozorila tudi na poročilo skupine Manitou iz leta 2022, v katerem so bile v istem okviru (okrevanje po pandemiji COVID-19) navedene motnje v dobavi in težave pri prevozu, ter na poročilo družbe Haulotte, v katerem so bile težave v dobavni verigi, inflacija, zamude pri proizvodnji in vrednost zalog navedene kot tveganje za družbo.

(235) Komisija je najprej ugotovila, da se izjava kitajskega proizvajalca nanaša na svetovni trg in ne zlasti na trg Unije. Podobno kot v navedenih poročilih skupine Manitou in družbe Haulotte je bilo izpostavljeno obdobje 2020–2022, na katero so vplivale razmere zaradi pandemije po vsem svetu, ki pa so trajale le omejeno obdobje. Kot je podrobno opisano zgoraj, so imeli proizvajalci Unije v obdobju preiskave celoten nabor električnih izdelkov, razmere zaradi pandemije pa niso več vplivale na njihov gospodarski položaj. Komisija je zato zavrnila trditev, da je bil gospodarski položaj industrije Unije v obdobju preiskave posledica pomanjkanja njene konkurenčnosti.

(236) Zbornica CCCME je nadalje menila, da je bil še en vzrok škode za industrijo Unije ta, da ni mogla slediti naročilom, kar je povzročilo (dolge) dobavne roke in upočasnitev na gradbenem trgu Unije. Trditev je ponovila po dokončnem razkritju in opozorila na izjave v finančnih poročilih skupine Manitou, v katerih je bila omenjena začasna prekinitev naročil. Komisija je menila, da sta trditvi neutemeljeni. Nasprotno, kot je prikazano v uvodni izjavi 277 začasne uredbe, se je potrošnja med letom 2020 in obdobjem preiskave povečala za 122 %, kar je pokazalo, da se je povpraševanje po opremi za mobilni dostop močno povečalo, domnevna upočasnitev gradbenega trga Unije pa nanj ni vplivala. Poleg tega je bilo v finančnem poročilu skupine Manitou in člankih v medijih, na katere se sklicuje zbornica CCCME, jasno navedeno, da so se daljši dobavni roki nanašali na obdobje po pandemiji COVID-19, kar je bilo le začasno ([39]). Sklep o vzročni zvezi

(237) Komisija je ob upoštevanju pripomb zainteresiranih strani ocenila vpliv vseh drugih znanih dejavnikov in sklenila, da ti dejavniki niso zmanjšali vzročne zveze. Zato je potrdila sklepe iz uvodnih izjav 339 in 340 začasne uredbe, da obstaja vzročna zveza med škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in dampinškim uvozom iz Kitajske, ki je zgoraj navedeni dejavniki niso ublažili.

## 6. **STOPNJA UKREPOV**

(238) Komisija je za določitev stopnje ukrepov preučila, ali bi dajatev, nižja od stopnje dampinga, zadostovala za odpravo škode, ki jo je dampinški uvoz povzročil industriji Unije.

(239) V tej zadevi je pritožnik trdil, da obstaja izkrivljanje na trgu surovin v smislu člena 7(2a) osnovne uredbe. Komisija je v uvodni izjavi 343 začasne uredbe začasno ugotovila, da pogoji za uporabo člena 7(2a) osnovne uredbe niso izpolnjeni. Ocena obstoja izkrivljanj na trgu surovin je podrobneje opisana v nadaljevanju.

### 6.1. **Preučitev stopnje, ki bi bila ustrezna za odpravo škode, povzročene industriji Unije**

#### 6.1.1. *Stopnja škode*

(240) Komisija je v začasni uredbi (uvodne izjave 347 do 354) podrobno opisala metodologijo, uporabljeno za določitev stopenj, ki zadostujejo za odpravo škode, povzročene industriji Unije.

([39]) https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html.

(241) Po začasnem razkritju je pritožnik trdil, da bi bilo treba glede na to, da sta družbi Haulotte France in Haulotte Arges v Romuniji prodajali skoraj izključno prek povezanih distribucijskih družb, ciljno ceno zvišati za PSU-stroške, ki so jih ustvarili ti povezani prodajni subjekti. Poleg tega je trdil, da ciljni ceni niso bili dodani PSU-stroški družbe Haulotte Arges.

(242) Komisija se ni strinjala, da bi morala za določitev ustrezne ciljne cene prišteti dodatne PSU-stroške povezanih distributerjev. Pri konstruiranju ciljne cene se dodajo le PSU-stroški proizvajalca, ne pa PSU-stroški povezanih subjektov. Izvozni ceni prav tako niso bili prišteti PSU-stroški prodajnih subjektov proizvajalcev izvoznikov, zato bi dodajanje dodatnih stroškov na strani proizvajalcev Unije vplivalo na pošteno primerjavo. Po drugi strani pa družba Haulotte Arges prvotno ni poročala o PSU-stroških na ravni kontrolne številke izdelka za konstruiranje ciljne cene, zato taki stroški niso bili začasno vključeni. Zato je Komisija izvedla prilagoditev, da bi zvišala ciljno ceno na kontrolno številko izdelka za PSU-stroške, ki jo je družba Haulotte Arges sporočila v splošnem delu izpolnjenega vprašalnika, kar je bilo preverjeno.

(243) Pritožnik je po dokončnem razkritju trdil, da so se PSU-stroški, ki jih je sporočila družba Haulotte Arges, nanašali le na stroške prevoza in se zato ne bi smeli upoštevati. Predlagal je, da se namesto tega uporabijo PSU-stroški, ki jih je sporočila družba Haulotte France in ki so bili višji.

(244) Komisija je menila, da bi morala ciljna cena za družbo Haulotte Arges temeljiti na predloženih podatkih in stroških, ki jih je imela družba Haulotte Arges, in ne na podatkih druge družbe, čeprav je bila ta družba del iste skupine. Zato se ni strinjala, da bi bilo treba za določitev PSU-stroškov družbe Haulotte Arges uporabiti podatke družbe Haulotte France. Tudi če bi se zneski zvišali na raven, ki jo je sporočila družba Haulotte France, vpliv te spremembe na stopnjo nelojalnega nižanja ciljnih cen v vsakem primeru ne bi bil pomemben. Komisija je zato trditev zavrnila.

(245) Pritožnik je po začasnem razkritju trdil tudi, da je Komisija ciljni dobiček določila na ravni dobičkonosnosti pred povečanjem uvoza iz Kitajske, tj. leta 2018. Menila je, da je to v nasprotju z osnovno uredbo, ki določa, da mora biti stopnja dobičkonosnosti na ravni, ki krije celotne stroške in naložbe, raziskave in razvoj ter inovacije, in da mora družbi omogočati inovacije, naložbe in rast. Menila je, da raven dobičkonosnosti leta 2018 ni bila ustrezna, ker se je trg Unije med letoma 2018 in 2023 strukturno spremenil. Pritožnik je v pojasnilu, da je 7-odstotna stopnja, ki jo je določila Komisija, prenizka, navedel tudi primere več drugih industrijskih panog, ki so višje in nižje v prodajni verigi. Pritožnik je nadalje trdil, da se je industrija opreme za mobilni dostop v zadnjih letih spoprijemala z zgodovinsko visokimi naložbami in operativnimi stroški zaradi zelene in digitalne preobrazbe, kot sta razvoj novih tehnologij, na primer litijevih baterij, in elektrifikacija opreme za mobilni dostop. Komisija bi morala po njegovem mnenju upoštevati, da so bile te naložbe potrebne, in jih vključiti v določanje ciljne cene.

(246) Komisija se s tem ni strinjala. Ciljni dobiček je temeljil na podatkih, ki jih je predložila industrija, in se je štel za dobiček, preden je industrija utrpela škodo zaradi dampinškega uvoza, zato bi moral v običajnih razmerah kriti stroške naložb, raziskav in razvoja ter inovacij. Stalni razvoj vrst opreme za mobilni dostop ni bil značilen za to industrijo in se je uporabljal tudi za številne druge industrijske panoge, zato z njim ni bilo mogoče upravičiti višjega ciljnega dobička brez kakršne koli povezave z dobičkom, ustvarjenim v preteklosti. Tudi trditev pritožnika je bila splošna in družbe niso predložile dokazov, v skladu s katerimi bi lahko Komisija ciljni dobiček utemeljila na drugačni podlagi. Komisija je zato trditev zavrnila.

(247) Pritožnik je nadalje trdil, da je ciljni dobiček, ki ga je uporabila Komisija, temeljil na vrednosti prihodkov od prodaje dejanskih prodajnih cen blaga – po distribuciji –, čeprav je bil dejansko uporabljen za stroške proizvodnje, ki jih je nosil vzorčeni proizvajalec in niso vključevali stroškov distribucije. Pritožnik je zato menil, da stroški distribucije ne bi smeli biti vključeni v izračun ciljnega dobička. Komisija se je s to trditvijo strinjala. Popravljeni ciljni dobiček je znašal 7,7 %.

(248) Pritožnik je predložil tudi pripombe o prihodnjih socialnih in okoljskih stroških. Menil je, da je znesek prihodnjih socialnih in okoljskih stroškov, ki jih je Komisija dodala ciljni ceni, prenizek ter da bi morala Komisija vključiti stroške $CO_2$, vključene v proizvodnjo električne energije, in stroške, ki izhajajo iz izvajanja direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti.

(249) Komisija je ponovila, da je v tej preiskavi upoštevala posredne stroške $CO_2$ pri porabi energije, ne pa stroškov, za katere družbe niso predložile zadostnih dokazov o dejanskih zneskih, na primer za posredne stroške, vključene v proizvodnjo jekla, ali kadar stroški niso izhajali iz obveznih zahtev iz večstranskega okoljskega sporazuma ali konvencij MOD. To je veljalo za stroške proizvodnje električne opreme za mobilni dostop in stroške, povezane z izvajanjem direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti. Vendar je Komisija popravila administrativne napake, skupni znesek prihodnjih socialnih in okoljskih stroškov, dodanih ciljni ceni, pa je, odvisno od družbe, znašal od 2,1 EUR/enoto do 41,5 EUR/enoto.

(250) Pritožnik je po dokončnem razkritju trdil, da bi morala Komisija sprejeti tudi stroške, povezane s stroški $CO_2$ pri proizvodnji jekla, ki jih je sporočila skupina Manitou, ker je pritožnik te stroške določil z uporabo istega vira informacij kot za $CO_2$ pri proizvodnji energije (Agence de l'environnement et de la maîtrise de l'énergie (ADEME) – francoska agencija za okolje in upravljanje energije) in ker je Komisija sprejela stroške $CO_2$ pri proizvodnji energije.

(251) Komisija je menila, da dejstvo, da je agencija ADEME poročala o stroških $CO_2$ pri proizvodnji energije in jekla, ne upravičuje pristopa, ki ga je predlagal pritožnik. Medtem ko je energijo neposredno porabila skupina Manitou in je bilo njeno porabo mogoče izračunati, je jeklo material, ki se je uporabljal v delih, uporabljenih pri proizvodnji opreme za mobilni dostop. Družba tako ni mogla v zadostni meri dokazati, koliko so znašali stroški in ali so se ti stroški prenesli na skupino Manitou ali pa so jih prevzeli proizvajalci delov, ki so kupovali jeklo.

(252) Družba Sinoboom je po dokončnem razkritju trdila, da je v eni od preglednic, predloženih ob dokončnem razkritju, prišlo do administrativne napake. Komisija je popravila napako, ki pa ni vplivala na stopnjo škode družbe Sinoboom.

(253) Kot je navedeno v uvodni izjavi 353 začasne uredbe, je Komisija nato na podlagi primerjave med tehtano povprečno uvozno ceno vzorčenih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v LRK določila stopnjo nelojalnega nižanja ciljnih cen, kot je bila ugotovljena za izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen, in tehtano povprečno neškodljivo ceno podobnega izdelka, ki so ga vzorčeni proizvajalci Unije v obdobju preiskave prodajali na trgu Unije. Morebitna razlika, ki je izhajala iz te primerjave, je bila izražena kot odstotek tehtane povprečne uvozne vrednosti CIF.

6.1.2. *Primerjava med stopnjo dampinga in stopnjo nelojalnega nižanja ciljnih cen*

(254) V skladu s členom 7(2) osnovne uredbe je Komisija najprej preučila, ali bi bila začasno določena stopnja dampinga višja od stopnje, ustrezne za odpravo škode, povzročene industriji Unije. Zato je primerjala tehtano povprečno uvozno ceno sodelujočih proizvajalcev izvoznikov s ciljno ceno industrije Unije. Rezultati teh izračunov so prikazani v spodnji preglednici.

| Družba | Stopnja dampinga (v %) | Stopnja škode (v %) |
|---|---|---|
| Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. | 49,3 | 54,9 |
| Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. | 66,7 | 22,5 |

| Družba | Stopnja dampinga (v %) | Stopnja škode (v %) |
|---|---|---|
| Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. | 48,7 | 22,9 |
| Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. | 20,6 | 47,6 |
| Druge sodelujoče družbe | 48,1 | 30,1 |
| Vse druge družbe | 66,7 | 54,9 |

(255) Ker je bila stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen za proizvajalca izvoznika, tj. družbi JLG in Terex, nižja od stopnje dampinga, je Komisija v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe ocenila, ali v zvezi z zadevnim izdelkom obstajajo izkrivljanja na trgu surovin.

### 6.2. **Obstoj izkrivljanj na trgu surovin v skladu s členom 7(2a) osnovne uredbe**

(256) Komisija je v uvodni izjavi 375 začasne uredbe začasno ugotovila, da pogoji za uporabo člena 7(2a) osnovne uredbe niso bili izpolnjeni.

(257) Pritožnik je po objavi začasne uredbe pripomnil, da so cene železa ali jekla na Kitajskem izkrivljene, da obstaja znatna razlika v ceni med kitajskimi izdelki iz jekla in izdelki iz jekla iz EU ter da sta železo in jeklo glavna vložka v opremi za mobilni dostop in predstavljata več kot 17 % stroškov proizvodnje. Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija upoštevati tudi železo in jeklo, vgrajena v drug vložek ali sestavni del izdelka v preiskavi.

(258) Komisija je ugotovila, da se je s pripombami pritožnika razširil obseg trditve o izkrivljanju v zvezi s surovinami z vroče valjanega jekla, kot je določeno v členu 4.2 obvestila o začetku ([40]), na železo in jeklo na splošno.

(259) Da bi Komisija ocenila, ali so pogoji iz člena 7(2a) osnovne uredbe izpolnjeni, je za vsakega vzorčenega proizvajalca izvoznika najprej ugotovila obstoj proizvodnih dejavnikov, sporočenih pod oznakami HS 720837, 720851, 720852, 720853 in 7208 54 (tj. vroče valjani izdelki iz jekla), nato pa njihovo skupno vrednost na podlagi brazilskih referenčnih vrednosti primerjala s preverjenimi stroški proizvodnje za vsako družbo. Komisija je ugotovila, da je vroče valjano jeklo, ki se uporablja v proizvodnji opreme za mobilni dostop, predstavljalo manj kot 17 % zadevnih stroškov proizvodnje vseh štirih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. Za noben proizvodni dejavnik, ki predstavlja več kot 17 % stroškov proizvodnje, ni bilo ugotovljeno nobeno drugo izkrivljanje na trgu surovin.

(260) Komisija je zavrnila trditev, da bi bilo treba železo in jeklo, vgrajena v drug vložek ali sestavni del izdelka, upoštevati pri uporabi člena 7(2a) osnovne uredbe ([41]), ker navedeni člen jasno navaja, da posamična surovina ne sme predstavljati manj kot 17 % stroškov, ne pa splošne kategorije izdelkov.

(261) Glede na navedeno je Komisija ugotovila, da pogoji za uporabo člena 7(2a) osnovne uredbe niso bili izpolnjeni.

(262) Koalicija CMAE je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija pri ocenjevanju 17-odstotnega praga ni ustrezno preučila izkrivljanj na trgu surovin za železo in jeklo ter da bi morala upoštevati tudi vroče valjane izdelke iz jekla, vgrajene v druge vložke, kot so deli ali sestavni deli.

([40]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C, 2023/783, 13.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

([41]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

(263) Komisija je ti trditvi zavrnila. Najprej je ocenila izdelke, ki spadajo v poglavje 72 „Železo in jeklo“ in poglavje 73 „Izdelki iz železa in jekla“ harmoniziranega sistema (v nadaljnjem besedilu: HS). V zvezi s tem je Komisija preučila materiale, ki so jih vzorčeni proizvajalci izvozniki sporočili kot vložke. Drugič, Komisija je preverila, ali so bili ti materiali predmet izkrivljanj, kot je navedeno v členu 7(2a) osnovne uredbe. Nato je Komisija ugotovila, da v dokumentaciji ni dokazov, da je surovina, vključno z vroče valjanim jeklom, vgrajenim v dele in sestavne dele, ki so jih vzorčeni proizvajalci izvozniki kupili od svojih dobaviteljev, predstavljala več kot 17 % stroškov proizvodnje proizvajalcev, kot se zahteva v členu 7(2a) osnovne uredbe.

## 7. **INTERES UNIJE**

(264) Po objavi začasnih ukrepov so pritožnik, kitajska vlada, zbornica CCCME, uporabnik – družba Construct Machines S.R.L. in trgovec/trgovec na debelo, družba Norbert Wienold GmbH, predložili pripombe o interesu Unije.

### 7.1. **Interes industrije Unije**

(265) Po začasnem razkritju je zbornica CCCME trdila, da nič ne kaže na to, da bi to, da je Komisija uvedla protidampinške ukrepe, pozitivno vplivalo na industrijo Unije. Menila je, da podatki, ki jih je predložila Komisija, kažejo, da je industrija Unije doživela znatno rast in se je zato širila.

(266) Komisija se je sklicevala na oddelek 4.3 zgoraj, v katerem je sklenila, da je kitajski dampinški uvoz kljub pozitivnemu razvoju nekaterih kazalnikov škode negativno vplival na industrijo Unije. Odsotnost ukrepov bo verjetno imela nadaljnje znatne negativne učinke na industrijo Unije v smislu manjše prodaje, obsega proizvodnje in izkoriščenosti zmogljivosti ter nadaljnjega oviranja dviga cen, kar bo povzročilo nadaljnje finančno poslabšanje njenega gospodarskega položaja v smislu dobičkonosnosti in naložb. Vse te okoliščine bi ogrozile sposobnost preživetja industrije Unije.

(267) Glede na navedeno in ker ni bilo nobene druge s tem povezane trditve ali pripombe, so bili sklepi iz uvodnih izjav 356 do 360 začasne uredbe potrjeni.

### 7.2. **Interes dobaviteljev iz zgornjega dela prodajne verige**

(268) Glede na navedeno in ker ni bilo nobene druge s tem povezane trditve ali pripombe, so bili sklepi iz uvodnih izjav 361 in 362 potrjeni.

### 7.3. **Interes uporabnikov, distributerjev ter nepovezanih uvoznikov in trgovcev**

(269) Zbornica CCCME je trdila, da uvedba protidampinških ukrepov ni bila v interesu uvoznikov Unije in končnih uporabnikov, da bi imeli široko izbiro proizvajalcev in tudi cen. Menila je, da bi se z uvedbo protidampinških ukrepov dodatno omejil dostop družb, ki oddajajo opremo v najem, do vseh vrst opreme za mobilni dostop po razumnih stroških in dobavnem roku. Zbornica CCCME je trdila tudi, da bi omejitev dostopa do kitajskih izdelkov, ki se osredotočajo predvsem na modele na električni pogon, ogrozila doseganje cilja zelenega prehoda tega industrijskega sektorja, saj je trdila, da industrija Unije ne more zapolniti vrzeli. Zbornica CCCME je trditev ponovila po dokončnem razkritju. Poleg tega je menila, da zaradi pomanjkanja dobave opreme za mobilni dostop na trgu Unije, zlasti električnih modelov, varnost delovnih pogojev na višini ni bila zagotovljena.

(270) Kitajska vlada je menila, da bi ukrepi negativno vplivali na raven konkurence na trgu Unije, saj bi povzročili, da bi ga kitajski konkurenti zapustili. Navedla je, da bi uvedba ukrepov negativno vplivala na uvoznike in uporabnike nižje v prodajni verigi ter da bi družbe, ki oddajajo opremo v najem, zaradi teh ukrepov zvišale cene in tako to zvišanje prenesle na potrošnike. Trdila je tudi, da bi prisotnost kitajskih proizvajalcev izvoznikov industrijskim panogam nižje v prodajni verigi in potrošnikom zagotovila večjo izbiro ter boljše izdelke in storitve. Prav tako je menila, da ukrepi niso skladni s politikami Unije o zelenem razvoju in krepitvi konkurenčnosti industrije.

(271) Pritožnik pa je trdil, da dajatve ne bi učinkovale kot prepoved za kitajsko opremo za mobilni dostop na trgu Unije, temveč bi le odpravile učinke nepoštenih trgovinskih praks. Poleg tega je menil, kot je prikazano v pritožbi, da je bila dobava iz tretjih držav, ki niso Unija in Kitajska, bogata in raznolika.

(272) Uporabnica, družba Construct Machines S.R.L., je navedla, da je oprema za mobilni dostop znatno izboljšala varnostne standarde. Menila je, da bi se zaradi uvedbe ukrepov zvišale cene najema opreme za mobilni dostop, kar bi negativno vplivalo na srednja podjetja. Vendar družba ni sodelovala v preiskavi in ni predložila izpolnjenega vprašalnika.

(273) Družba Norbert Wienold GmbH, trgovec/veletrgovec z opremo za mobilni dostop, ki jo proizvaja družba Sinoboom, je menila, da industrija Unije ne proizvaja zadostne količine standardnih visokih dvigal s teleskopsko/zgibno roko (z delovno višino od 12 m do 24 m) in škarjastih dvigal (z delovno višino od 6 m do 16 m) ter da industrija Unije ni konkurenčna.

(274) Družba Norbert Wienold GmbH je nadalje trdila, da bi začasni protidampinški ukrepi za uvoz opreme za mobilni dostop znatno vplivali na uspešnost trgovcev, malih in srednjih podjetij, ki oddajajo opremo v najem, ter končnih strank, industrija Unije pa od njih ne bi imela skoraj nobenih koristi. Trdila je, da bi se v primeru uvedbe ukrepov cene opreme za mobilni dostop po vsej Evropi zvišale, kar bi vplivalo na dobavno verigo, kot so trgovci, družbe, ki oddajajo opremo v najem, in končni uporabniki. Vendar družba ni sodelovala v preiskavi in tudi ni predložila izpolnjenega vprašalnika.

(275) Edini sodelujoči uporabnik, družba Kiloutou, ni predložil pripomb glede začasnih ukrepov.

(276) Komisija je menila, da trditev o domnevno nezadostni količini standardnih visokih dvigal s teleskopsko/zgibno roko (z delovno višino od 12 m do 24 m) in škarjastih dvigal (z delovno višino od 6 m do 16 m), ki jih proizvaja industrija Unije, ni bila utemeljena in da je družba sama navedla, da sta obe vrsti proizvajala proizvajalca Unije skupina Manitou in družba Haulotte.

(277) Poleg tega se je Komisija sklicevala na sklepe iz uvodnih izjav 364 do 373 začasne uredbe. Ponovila je, da čeprav se je pričakovalo, da se bo splošna raven cen opreme za mobilni dostop zvišala, bi bil vpliv na uporabnike, ki so bili večinoma družbe, ki oddajajo opremo v najem, manjši, kot če bi bili neposredni potrošniki. Vsako zvišanje cene opreme za mobilni dostop bi se neposredno kazalo v povečanju njenih sredstev, dejstvo, da se stroji uporabljajo dlje časa, pa po mnenju Komisije zmanjša tudi negativni učinek morebitnega zvišanja cen.

(278) Na podlagi tega je Komisija sklenila, da ukrepi ne bi imeli nesorazmernega učinka na družbe, ki oddajajo opremo v najem, in da splošne koristi ukrepov prevladajo nad morebitnim negativnim učinkom na uvoznike in uporabnike. Komisija je nadalje menila, da se, ker naj bi dajatve ponovno vzpostavile enake konkurenčne pogoje, pričakuje, da bodo pozitivno vplivale na raven konkurence na trgu Unije, za glavne uporabnike, tj. družbe, ki oddajajo opremo v najem, pa je bilo pomembno tudi, da proizvodnja opreme za mobilni dostop še naprej poteka na trgu Unije, da bi lahko diverzificirale svoje vozne parke. Zato uvedba dajatev ne bi ogrozila doseganja cilja zelenega prehoda v tem industrijskem sektorju.

(279) Družba Sinoboom je po dokončnem razkritju navedla, da so nekateri vidiki zadeve v zvezi z izjemno široko opredelitvijo izdelka v preiskavi in znatnimi razlikami v portfeljih opreme za mobilni dostop kitajskih proizvajalcev izvoznikov in proizvajalcev Unije vzbudili resne pomisleke glede vzročne zveze in interesa Unije, ki niso bili obravnavani. Trdila je, da nizka raven udeležbe uporabnikov Unije preprečuje smiselno razpravo o pričakovanem učinku protidampinških ukrepov na trg Unije, saj kitajski dobavitelji ponujajo širši nabor izdelkov, zlasti v smislu modelov, delovne višine in proizvodnje električne energije, kot proizvajalci Unije, zaradi česar je dejanska prisotnost kitajskih družb na trgu Unije bistvena.

(280) Družba Sinoboom je nadalje menila, da Komisija ni mogla ustrezno doseči družb, ki oddajajo opremo v najem in bi bile potencialno zainteresirane za polno sodelovanje kot zainteresirane strani v preiskavi, in stopiti v stik z njimi ter da ena od družb, ki oddajajo opremo v najem, ki je predložila pisna stališča in sodelovala na zaslišanju, ni bila omenjena v dokumentu o splošnem razkritju. Navedla je tudi, da je uporabnik pojasnil, da bi se družbe, ki oddajajo opremo v najem, zaradi strukturno znižanih marž in dolgoročne zaveze po uvedbi protidampinških ukrepov znašle v izjemno negotovem položaju.

(281) Komisija je ob začetku postopka stopila v stik s štirinajstimi uporabniki, navedenimi v pritožbi. Razen ene družbe (Kiloutou) ni noben uporabnik sodeloval v preiskavi. Noben drug uporabnik, vključno z družbo, ki jo je omenila družba Sinoboom, po začasnem in dokončnem razkritju ni predložil pripomb k odprti dokumentaciji v rokih za predložitev pripomb. Komisija je pri analizi interesa Unije kljub temu upoštevala dejstvo, da bi to lahko vplivalo na družbe, ki oddajajo opremo v najem, in njihove stopnje. Komisija je v zvezi z izbiro vrst opreme za mobilni dostop menila, da se dajatve uporabljajo za ponovno vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev in ne za preprečevanje uvoza opreme za mobilni dostop iz LRK.

(282) Glede na navedeno je Komisija trdila, da so splošne koristi ukrepov večje od morebitnega negativnega učinka za uvoznike in uporabnike, zato so bili sklepi iz uvodnih izjav 363 do 368 začasne uredbe potrjeni.

### 7.4. **Sklep o interesu Unije**

(283) Komisija je glede na navedeno potrdila sklep iz uvodne izjave 373 začasne uredbe, da ni prepričljivih razlogov za sklep, da uvedba ukrepov za uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz LRK ni v interesu Unije.

## 8. **DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

### 8.1. **Dokončni ukrepi**

(284) Glede na sprejete sklepe o dampingu, škodi, vzročni zvezi, stopnji ukrepov in interesu Unije bi bilo treba v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe uvesti dokončne protidampinške ukrepe za preprečitev, da bi dampinški uvoz zadevnega izdelka še naprej povzročal škodo industriji Unije.

(285) Pritožnik je po dokončnem razkritju opozoril na administrativno napako v uvodni izjavi 233 dokumenta o splošnem razkritju, v kateri je bila napačno navedena protidampinška dajatev za „vse druge družbe“, saj ni ustrezala ravni nižje stopnje škode in stopnji dampinga, določeni za „vse druge družbe“. Iz uvodne izjave 205 je razvidno, da je stopnja škode znašala 54,9 %, stopnja dampinga pa 66,7 %. Komisija je sprejela to točko in ustrezno prilagodila stopnjo dajatve za „vse druge družbe“.

(286) Na podlagi zgornje ocene bi bilo treba dokončne protidampinške dajatve, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carine, v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe določiti tako:

| Družba | Dokončna protidampinška dajatev (v %) |
|---|---|
| Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. | 49,3 |
| Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. | 22,5 |
| Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. | 22,9 |

| Družba | Dokončna protidampinška dajatev (v %) |
|---|---|
| Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. | 20,6 |
| Druge sodelujoče družbe | 30,1 |
| Vse druge družbe | 54,9 |

(287) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe iz te uredbe so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato odražajo stanje, v kakršnem so bile te družbe med navedeno preiskavo. Te stopnje dajatve tako veljajo izključno za uvoz izdelka v preiskavi, ki ima poreklo v zadevni državi in ki so ga proizvedli poimensko navedeni pravni subjekti. Za uvoz zadevnega izdelka, ki ga je izdelala katera koli druga družba, ki ni izrecno omenjena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, ki so povezani z izrecno omenjenimi subjekti, se te stopnje ne morejo uporabiti in zanj velja stopnja dajatve, ki velja za „vse druge družbe“.

(288) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj protidampinške dajatve, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo ([42]). Vsebovati mora vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na pravico družbe do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno upravičenost do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi uredba o spremembi imena.

(289) Za zmanjšanje tveganja izogibanja ukrepom zaradi razlik v stopnjah dajatve so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi pravilna uporaba individualnih protidampinških dajatev. Individualne protidampinške dajatve se uporabljajo le ob predložitvi veljavnega trgovinskega računa carinskim organom držav članic. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1(3) te uredbe. Dokler tak račun ni predložen, bi morala za uvoz veljati protidampinška dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(290) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje protidampinške dajatve za uvoz, pa ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Četudi predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, bi morali carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in lahko kot v vseh drugih primerih zahtevajo dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji in zagotovitev, da je uporabljena stopnja dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.

(291) Če bi se zlasti po uvedbi zadevnih ukrepov znatno povečal obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, bi se tako povečanje obsega obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, ki je posledica uvedbe ukrepov v smislu člena 13(1) osnovne uredbe. V takih okoliščinah se lahko začne preiskava o izogibanju, če so za to izpolnjeni pogoji. S to preiskavo se lahko med drugim preuči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

(292) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinških dajatev, bi bilo treba protidampinško dajatev za ves drug uvoz s poreklom iz LRK uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, temveč tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

([42]) Evropska komisija, Generalni direktorat za trgovino, Direktorat G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. E-naslov: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

(293) Proizvajalci izvozniki, ki v obdobju preiskave niso izvažali zadevnega izdelka v Unijo, bi morali imeti možnost zahtevati od Komisije, naj zanje velja stopnja protidampinške dajatve za sodelujoče družbe, ki niso bile vključene v vzorec. Komisija bi morala ugoditi taki zahtevi, če so izpolnjeni trije pogoji. Novi proizvajalec izvoznik bi moral dokazati, da: (i) v obdobju preiskave ni izvažal zadevnega izdelka v Unijo; (ii) ni povezan s proizvajalcem izvoznikom, ki ga je izvažal, in (iii) je po tem izvažal zadevni izdelek ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo izvozil znatno količino v Unijo.

(294) Statistični podatki o opremi za mobilni dostop so pogosto izraženi v kosih. Vendar v kombinirani nomenklaturi, določeni v Prilogi I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ([43]), ni nobene dodatne enote za opremo za mobilni dostop. Zato je treba določiti, da se pri uvozu zadevnega izdelka v deklaraciji za njegovo sprostitev v prosti promet ne navede samo teža v kilogramih ali tonah, ampak tudi število kosov. Za naslednje oznake TARIC je treba količino navesti v kosih: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 in 8431 39 00 10.

### 8.2. **Dokončno pobiranje začasnih dajatev**

(295) Glede na ugotovljene stopnje dampinga in stopnjo škode, povzročeno industriji Unije, bi bilo treba zneske, zavarovane z začasnimi protidampinškimi dajatvami, ki so bile uvedene z začasno uredbo, dokončno pobrati v obsegu, določenem v tej uredbi.

### 8.3. **Retroaktivno pobiranje dajatev**

(296) Kot je navedeno v oddelku 1.2, je Komisija za uvoz izdelka v preiskavi uvedla registracijo.

(297) Po začasnem razkritju se je pritožnik skliceval na sklepe iz uredbe o registraciji, v katerih je bilo po njegovem mnenju ugotovljeno, da Komisija meni, da so merila za retroaktivno pobiranje dajatev izpolnjena. Predvsem je menila, da je bilo povečanje uvoza po začetku zelo veliko in da ni ustrezalo nobeni logiki tržnega povpraševanja. Pritožnik je predložil ocene, ki kažejo povečanje s 33 % na 121 %, in slike zalog opreme za mobilni dostop, ki dokazujejo, da se zaloge kopičijo.

(298) Zbornica CCCME je po drugi strani menila, da je bila analiza uvoza, ki jo je opravil pritožnik, nepravilna in da povečanje uvoza po začetku preiskave v primerjavi z obdobjem preiskave ni bilo znatno. Trdila je, da je proizvodnja opreme za mobilni dostop temeljila na naročilih, prilagojenih določeni stranki, in da bi bilo zato praktično nesmiselno, da bi kateri koli gospodarski subjekt kopičil zaloge. Drugič, zbornica CCCME je trdila, da je bil rok med naročili in dobavo zelo pomemben za ustrezno oceno podatkov v tej preiskavi, saj cikel od oddaje naročil, proizvodnega postopka do pošiljanja in dostave v Unijo običajno traja od 4 do 6 mesecev, zato od januarja do marca 2024, ko je uvoz dosegel najvišjo stopnjo, ni bil povezan z začetkom preiskave, temveč z dolgo knjigo naročil, pripravljeno precej pred začetkom.

(299) Komisija je ocenila podatke, zbrane v zaključni fazi preiskave, da bi analizirala, ali so bila izpolnjena merila iz člena 10(4) osnovne uredbe za retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev.

(300) Komisija je zlasti ocenila, ali je poleg ravni uvoza, ki je v obdobju preiskave povzročil škodo, prišlo do nadaljnje znatne rasti uvoza, ki bi zaradi svoje časovne opredeljenosti in obsega in drugih okoliščin verjetno resno ogrozila popravljalni učinek dokončnih ukrepov, kot je določeno v členu 10(4)(d) osnovne uredbe.

([43]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/ALL/?uri=CELEX:31987R2658.

(301) Komisija je zlasti primerjala povprečni mesečni obseg uvoza v obdobju preiskave (od oktobra 2022 do septembra 2023) s povprečnim mesečnim obsegom uvoza v obdobju po obdobju preiskave (od novembra 2023 do julija 2024). Komisija je primerjala tudi povprečni mesečni obseg uvoza v obdobju po obdobju preiskave (od novembra 2023 do julija 2024) s povprečnim mesečnim obsegom uvoza v obdobju preiskave na podlagi istih mesecev (od novembra 2022 do julija 2023) za obe obdobji, da bi upoštevala sezonskost. Za obdobje preiskave je uporabila podatke sodelujočih proizvajalcev izvoznikov ([44]), za obdobje po obdobju preiskave pa podatke iz podatkovne zbirke Surveillance ([45]).

(302) Iz preverjenih podatkov vzorčenih proizvajalcev izvoznikov je bilo razvidno, da se je obseg uvoza precej razlikoval glede na mesec leta. Uvoz v mesecih, kot so december, marec in april, je bil v obdobju preiskave na primer več kot trikrat večji od povprečnega uvoza v obdobju od julija do septembra. Da bi se upoštevale te razlike in vključil vpliv sezonskosti, se Komisiji ni zdelo primerno primerjati mesečnega povprečja v obdobju preiskave na podlagi 12 mesecev in mesečnega povprečja po obdobju preiskave na podlagi osmih mesecev. Obseg uvoza v obdobju od začetka te preiskave do uvedbe začasnih ukrepov (od novembra 2023 do julija 2024) se je tako primerjal z obsegom uvoza v istem obdobju v obdobju preiskave (od novembra 2022 do julija 2023). Komisija je na podlagi tega izračunala, da se je obseg uvoza v obdobju po obdobju preiskave zmanjšal za 3 %. Cene opreme za mobilni dostop so v obeh obdobjih ostale stabilne.

(303) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da se po začetku preiskave obseg uvoza zadevnega izdelka iz Kitajske ni povečal.

(304) Poleg tega nadaljnji elementi v dokumentaciji podpirajo sklep, da se po začetku preiskave niso znatno kopičile zaloge. Kot je navedeno v začasni uredbi, so proizvajalci Unije proizvajali samo po naročilu in niso vzdrževali znatnih zalog končne opreme za mobilni dostop. V obdobju preiskave je bilo namreč ocenjeno, da je bilo od 75 % do 90 % opreme za mobilni dostop na trgu Unije prodanih družbam, ki oddajajo opremo v najem in potrebujejo opremo za mobilni dostop po meri (pobarvano v barvah družbe z logotipom). Zato je Komisija menila, da je kopičenje zalog opreme za mobilni dostop, ki ni bila prilagojena in ni bila namenjena določenemu kupcu, zelo malo verjetno, saj taka oprema za mobilni dostop ne bi ustrezala povpraševanju na trgu.

(305) Poleg tega se je pri oceni podatkov upošteval rok med oddajo naročil za opremo za mobilni dostop in njeno dobavo, ki običajno traja od štiri do šest mesecev – februarja in marca 2024 bi bila najverjetneje dobavljena naročila, oddana pred začetkom preiskave novembra 2023. Meseca februar in marec 2024 sta bila tudi meseca z največjim uvozom; po teh mesecih se je uvoz začel zmanjševati. Zato je bil večji uvoz v teh mesecih najverjetneje posledica naročil, oddanih pred začetkom preiskave, in ni bil namenjen kopičenju zalog.

(306) Na podlagi navedenega je Komisija menila, da glede na zmanjšanje uvoza v obdobju po obdobju preiskave, omejeno možnost kopičenja zalog zaradi dolgega dobavnega roka in proizvodnjo po naročilu razvoj uvoza po obdobju preiskave ni resno ogrozil popravljalnih učinkov dokončnih ukrepov. Zato je Komisija sklenila, da retroaktivno pobiranje dajatev ni upravičeno.

(307) Pritožnik je po dokončnem razkritju trdil, da ni zadostnih dokazov o sezonskosti uvoza. Trdil je tudi, da je Komisija za obdobje preiskave napačno uporabila manj reprezentativno mesečno povprečje na podlagi osmih mesecev, namesto primernejšega na podlagi 12 mesecev. Pritožnik je nadalje trdil, da je Komisija za oceno uvoza v obdobju preiskave uporabila napačno obdobje, saj je bil uvoz primerjan na podlagi datuma prodaje, dobave pa je ocenila od marca 2023 do novembra 2023 namesto od novembra 2022 do julija 2023.

([44]) Sodelujoči proizvajalci izvozniki so v obdobju preiskave predstavljali 100 % uvoza.

([45]) Za podatke po obdobju preiskave, ki temeljijo na podatkovni zbirki Surveillance, v tej zbirki za eno od treh oznak, pod katerimi se uvažata dve tretjini opreme za mobilni dostop, niso navedeni podatki v kosih (le teža in vrednost). Zato je bil uvoz v enotah pod tretjo oznako ocenjen na podlagi povprečne vrednosti na enoto dveh oznak, za kateri so obstajali podatki v enotah.

(308) Pritožnik je trdil tudi, da Komisija ni upoštevala izkrivljajočega učinka grožnje registracije in dejanske registracije. Komisija je po njegovem mnenju tudi precenila dobavni rok, zato je poudaril, da je dobava iz LRK v Unijo trajala od 30 do 45 dni.

(309) Pritožnik je nadalje zagovarjal, da je dokazal, da je prišlo do kopičenja zalog. Trdil je, da je Komisija napačno domnevala, da kitajski proizvajalci niso proizvajali na zalogo, ker tega niso delali proizvajalci Unije. Trdil je tudi, da najnovejši podatki enega od vzorčenih proizvajalcev Unije kažejo, da velika večina opreme za mobilni dostop, prodana v Uniji, ni bila prilagojena. Pritožnik je tudi trdil, da je obseg opreme za mobilni dostop, uvožen po registraciji, še vedno znaten. Poleg tega je pritožnik trdil, da bi morala na podlagi člena 9(4) osnovne uredbe v primerih, ko Komisija ni registrirala uvoza, stopnja škode odražati dodatno škodo, ki jo je povzročil povečan uvoz po začetku preiskave. Zato bi morala Komisija za izravnavo dodatnega učinka, ki je posledica obsežnega kopičenja zalog, ponovno oceniti stopnjo škode, da bi upoštevala kopičenje zalog.

(310) Komisija se ni strinjala, da bi morala mesečno povprečje primerjati na podlagi 12-mesečnega obdobja v obdobju preiskave z osemmesečnim obdobjem po obdobju preiskave. Kot je priznal tudi pritožnik, se je obseg uvoza med različnimi meseci znatno razlikoval, zato je Komisija menila, da je točneje primerjati enako dolga obdobja, kot pa obdobji 12 in osmih mesecev. V tem okviru in glede na pomembne razlike v obsegu uvoza v različnih mesecih je bila primerjava enako dolgih obdobij dejansko namenjena izključitvi sezonskosti. Komisija se ni strinjala, da mora dokazati ponavljajoč se in stalen vzorec, da bi utemeljila, zakaj je uporabila primerjavo, ki temelji na povprečnem uvozu v enako dolgih obdobjih.

(311) Glede uporabe obdobja v obdobju preiskave se je Komisija dejansko oprla na podatke proizvajalcev izvoznikov, ki so navedli izvoz v Unijo na datum izdaje računa, saj so bili to najnatančnejši podatki, ki so bili na voljo za navedeno obdobje. Osemmesečno obdobje, ki ga je uporabila Komisija, je bilo dovolj dolgo, da se je upošteval tudi morebitni učinek registracije uvoza, ki je trajala le en mesec in pol (od 23. maja 2024 do 12. julija 2024). Vendar je od tega trenutka dostava opreme za mobilni dostop po navedbah strank, vključno s pritožnikom, trajala od 30 do 45 dni. Ob upoštevanju tega omejenega časovnega zamika je primerjava, ki jo je opravila Komisija, temeljila na najboljših razpoložljivih informacijah in se je štela za dovolj natančno, da je bilo mogoče ugotoviti, ali se je uvoz po začetku preiskave znatno povečal.

(312) Komisija je tudi menila, da ne more sprejeti sklepov o obstoju kopičenja zalog na podlagi nezanesljivih dokazov v obliki slike ali elektronskih sporočil, kot jih je predložil pritožnik. Namesto tega se je Komisija oprla na statistične podatke o uvozu po obdobju preiskave in vse druge razpoložljive podatke v dokumentaciji, vključno s podatki uporabnikov in uvoznikov, ti pa niso kazali na kopičenje zalog v obsegu, ki bi ogrozil popravljalne učinke dajatev. Zato kljub dejstvu, da je po navedbah pritožnika ena od vzorčenih družb prodala večino neprilagojene opreme za mobilni dostop, to ni vplivalo na sklep, da ni prišlo do znatnega povečanja uvoza.

(313) Komisija je nadalje menila, da se določbe člena 9(4) ne uporabljajo. Uvoz je bil registriran in zaključeno je bilo, da po začetku preiskave ni bilo nadaljnjega znatnega povečanja uvoza.

(314) Na podlagi tega je Komisija trdila, da retroaktivno pobiranje dajatev ni upravičeno.

9. **KONČNA DOLOČBA**

(315) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509 ([46]) se obresti, ki jih je treba plačati, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, izračunajo z obrestno mero, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljeno v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(316) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

*Člen 1*

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz opreme za mobilni dostop, namenjene za dviganje oseb, samovozne, z delovno višino najmanj šest metrov ali več, in uvoz predhodno sestavljenih delov ali za sestavljanje pripravljenih delov, ki vključujejo 1) okvir, 2) vrtljivo glavo ali vrtljive plošče, 3) ploščad ali košare, 4) dvižni mehanizem za opremo za mobilni dostop (vključno z rokami (teleskopskimi in/ali zgibnimi, s pomoli ali brez njih) za dvigala s teleskopsko roko, dvigala z zgibno roko ali navpična stebrna dvigala in škarjastimi rokami za škarjasta dvigala), razen posameznih sestavnih delov delov opreme, če so predloženi ločeno, in razen opreme za dviganje oseb, nameščene na vozila iz poglavij 86 in 87 harmoniziranega sistema, ki se trenutno uvršča pod oznake KN ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 in ex 8431 39 00 (oznake TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 in 8431 39 00 10) in s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so naslednje:

| Družba | Dokončna protidampinška dajatev | Dodatna oznaka TARIC |
|---|---|---|
| Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. | 49,3 % | 89DL |
| Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. | 22,5 % | 89DM |
| Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. | 22,9 % | 89DN |
| Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. | 20,6 % | 89DO |
| Druge sodelujoče družbe iz Priloge | 30,1 % | glej prilogo |
| Vse druge družbe | 54,9 % | 8999 |

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je predložitev veljavnega trgovinskega računa carinskim organom držav članic, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja take račune, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina (zadevnega izdelka) v enoti, ki jo uporabljamo), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta trgovinski račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v [zadevni državi]. Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in resnični.“ Dokler tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki velja za ves preostali uvoz s poreklom iz LRK.

([46]) Uredba (EU, Euratom) 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

4. Kadar se za izdelek iz odstavka 1, ne glede na njegovo poreklo, predloži deklaracija za sprostitev v prosti promet, se v ustreznem polju te deklaracije navede število kosov izdelka, ki se uvaža, če je ta navedba združljiva s Prilogo I k Uredbi (EGS) št. 2658/87.

Države članice mesečno obveščajo Komisijo o neto masi in številu kosov, sproščenih v prosti promet pod oznakami TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 in 8431 39 00 10.

5. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

*Člen 2*

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/1915 z dne 11. julija 2024 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz opreme za mobilni dostop s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

*Člen 3*

Priloga iz člena 1(2) se lahko spremeni, da se dodajo novi proizvajalci izvozniki iz Ljudske republike Kitajske in se zanje uvede ustrezna tehtana povprečna stopnja protidampinške dajatve za sodelujoče družbe, ki niso vključene v vzorec. Novi proizvajalec izvoznik predloži dokaze, da:

(a) v obdobju preiskave (od 1. oktobra 2022 do 30. septembra 2023) ni izvažal blaga, opisanega v členu 1(1);

(b) ni povezan z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, in ki bi lahko sodeloval v prvotni preiskavi, ter

(c) je zadevni izdelek dejansko izvažal ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo po koncu obdobja preiskave izvozil znatno količino v Unijo.

*Člen 4*

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. januarja 2025

*Za Komisijo*
*predsednica*
Ursula VON DER LEYEN